Nr. 31. Sobota, 8 Lutego 1890. **Rok 80.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacyé otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała: nauczyciela, Jana Markiewicza, w Jaśle, stałym nauczycielem kierującym cztero-klasowej szkoły etatowej męskiej w Jaśle; tymczasowego nauczyciela, Franciszka Pietlickiego, w Gruszce, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Gruszce; tymczasowego nauczyciela, Józefa Drzyzgę, w Pisarzowej, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Pisarzowej; tymczasową nauczycielkę młodszą, Jadwigę Wąsowiczównę, w Jarosławiu, stałą nauczycielką młodszą dwuklasowej szkoły etatowej w Jarosławiu na przedmieściu leżajskiem.

Dnia 1 lutego 1890 r. wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu V zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 8 Ogłoszenie Ministerstw obrony krajowej i skarbu z dnia 21 grudnia 1889 r., którem podane zostaje do wiadomości uzupełniające zaliczenie gminy miejskiej Steyr do piątej klasy wojskowej taryfy czynszowej (dz. u. p. nr. 168 z r. 1885).

Nr. 9. Ogłoszenie Ministerstwa handlu z dnia 21 stycznia 1890 r., zawiadamiające o dodatkowych postanowieniach do regulaminu cechowniczego z dnia 19 grudnia 1872 r. (dz. u. p. nr. 171).

Nr. 10. Ogłoszenie Ministerstwa handlu z dnia 21 stycznia 1890 r. spowodowane zniesieniem przepisów zawartych w ogłoszeniu z dnia 27 stycznia 1878 r. (dz. u. p. nr. 11) co do urządzenia, cechowania i stemplowania miernika dla oznaczenia pojemności beczek, naczyń krągłych i koniczných i ciał pryzmatycznych.

Nr. 11. Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 24 stycznia 1890 r. o poborach konsumcyjnych, przypadających od tej ilości alkoholu, która wprawdzie podana została pod formą poboru konsumcyjnego, co do której jednak nie udowodniono, iż należy do ilości wolnej od opłaty wódki.

Nr. 12. Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 25 stycznia 1890 r. co do traktowania przy ocleniu kreoliny, mydła kreolinowego i farmaceutycznych preparatów kreolinowych.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 lutego.

Od pewnego czasu daje się dostrzegać w prasie serbskiej niezwykle wojowniczy ton przeciw Bułgaryi, a zasługuje na uwagę, iż te właśnie pisma, które cztery lata temu potępiały wojnę z księstwem jako bratobójczą, stoją na czele agitacyi, zmierzającej do rozbudzenia w ludzie serbskim nienawiści przeciw sąsiedniemu państwu. Z tej to strony wychodzą alarmujące pogłoski o zbrojeniu się Serbii i innych zarządzeniach, mających cechę przygotowań wojennych. Tym i podobnym wieściom zaprzeczają bardzo stanowczo organa oficyalne, zapewniając, iż rząd nigdy mniej, jak obecnie, n[illegible] myśli o podsuwanych mu planach i[illegible]ach. Czy zapewnienia te wy-[illegible] istotnie z pobudek, mających [illegible]dło w życzeniu utrzymania trw[illegible]erdecznych stosunków z Bułgaryą, o tem niektórzy pozwalają sobie powątpiewać. Jeżeli rząd stara się rzeczywiście stawiać zaporę niebezpiecznym porywom i utrzymywać na wodzy swoich stronników, aby niedopuścili się jakiegoś kompromitującego kroku, czyni to nie ze względu na niewzruszoną życzliwość dla Bułgaryi, lecz pod naciskiem potrzeby liczenia się z nagiemi faktami, które na długi czas nie pozwalają mu podejmować jakichbądź działań wojennych. Śmiesznem byłoby — tak zauważa jeden z korespondentów z Belgradu — rozprawiać o wojowniczych zamiarach królestwa w chwili, gdy w kraju tym daje się uczuwać na wszystkich punktach, jeżeli już nie upadek, to zastój ekonomiczny, gdy skarb jest wypróżnionym a konieczność zaprowadzenia wszelkich możliwych oszczędności staje się coraz naglejszą. Armia serbska zresztą, która pod Sliwnicą i na innych pobojowiskach, tak smutne poczyniła doświadczenia, daleką jest jeszcze pod względem organizacyi i uzbrojenia do tego, aby mogła z otuchą w powodzenie wyruszyć do boju. W końcu rząd musi się liczyć i to bardzo z ogólnem położeniem europejskiem i niezawodnie też nie odważyłby się na krok, który w swych następstwach mógłby wydać rezultat wręcz odmienny od oczekiwanego. Obok tego wszystkiego niemogą być dla Serbii tajne postępy, jakie poczyniła w ostatnich latach organizacya armii bułgarskiej, jak wzrosły zasoby materyalne księstwa i jak silnie rozbudziło się w ludzie bułgarskim poczucie samowiedzy i własnej siły. Z takiemi zaś czynnikami liczyć się koniecznie potrzeba a liczą się z niemi bezwątpienia koła decydujące w Belgradzie i temu też należy głównie przypisać, iż pomimo agitacyi dzienników, pomimo nurtowań agitatorów panslawistycznych, usiłujących nadać szczególniejsze znaczenie ostatniemu pobytowi w stolicy serbskiej delegata czarnogórskiego Vukowica, którego ogłoszono apostołem przyszłej Wielkoserbii, rząd serbski nie tak rychło i łatwo dałby się nakłonić do uczynienia niezmiernie ryzykownego kroku.

Koło polskie.

Od komisyi redakcyjnej poselskiego Koła polskiego, otrzymujemy następujący komunikat:

Koło poselskie polskie odbyło dnia 4go lutego posiedzenie.

Po długich rozprawach, które uchwalono zachować w tajemnicy, powzięło Koło polskie wszystkiemi głosami, mniej jednym, następującą uchwałę:

„Koło polskie uważa ugodę zawartą pomiędzy Czechami a Niemcami w Czechach za fakt pożądany, sądząc, że fakt ten przyczyni się do umożliwienia wewnętrznego rozwoju królestwa czeskiego a zarazem do wzmocnienia potęgi Monarchii austryacko-węgierskiej.

„Czyniąc to, Koło polskie jest przekonane, że w dalszym biegu prac parlamentarnych ułatwi się rozwój autonomii królestw i krajów Monarchię składających, oraz spełnienie postulatów ekonomicznych i administracyjnych naszego kraju“.

Sprawy parlamentarne.

Telegraficzne doniesienia o pierwszem posiedzeniu komisyi budżetowej uzupełniamy kilkoma szczegółami: Przy wyborze przewodniczącego, w miejsce deputowanego Hausnera, który, jak wiadomo, wystąpił z powodu niezbyt pomyślnego stanu zdrowia, głosowało 23 członków, z tych 15 oświadczyło się za p. Zeithammerem; 5 za dr. Plenerem; 3 kartki oddano próżne. Skutkiem wyboru p. Zeithammera został opróżnionym referat dla podatków bezpośrednich. Na wniosek deputowanego Kathreina wybrano referentem dr. Tonkliego.

W imieniu tyrolskich konserwatywnych deputowanych udał się dr. Kathrein do prezydenta, dr. Smolki, z prośbą, aby zechciał jeszcze przed Wielkanocą postawić na porządku dziennym obrad sprawozdanie komisyi podatkowej o zmianie noweli z r. 1882 do ustawy o podatku od budynków. Dr. Smolka przyrzekł uczynić zadość temu życzeniu.

---

22)

Z SENNEGO PRZYPOMNIENIA

(Rok 1852.)

(Ciąg dalszy).

Na tośmy tylko czekali. Z uśmiechem dziewczęcia zapanowała ogólna wesołość. Opowiadaliśmy sobie nawzajem szczegóły i ważniejsze wypadki z „Trzech muszkieterów we dwadzieścia lat później“. Ten cudowny rodzaj pisania wybornie był zastosowany do naszego wieku.

— Żeby to zrobić jaką awanturę, — rzekł Staś — podkopać się.... albo co?

Na razie nie mogliśmy znaleść nic godnego dla nas i muszkieterów. Byliśmy w stadium robienia wszystkiego po muszkietersku.

Zapanowała zupełna zgoda. Szczęśliwy byłem, że chłód wytworzony w stosunku moim do Maryni — ustąpił.

Podczas wieczerzy dziewczę było ożywione i wesołe. Staś i ja w wybornych humorach.

Widząc to matka, pocałowała Stasia w czoło.

Po wieczerzy grałem swego Beriota i walce niemieckie.

Gdyśmy się rozchodzili, Marynia czekała na nas w ogrodzie. Zbliżyła się, podała mi rękę i z prośbą w głosie:

— Hrabio de la Fère — rzekła — nie gniewajmy się już więcej.

Przycisnąłem rękę dziewczęcia do ust i w poważnem milczeniu, jak tego wymagała uroczystość chwili, wróciłem do oficyn.

Zastałem Stasia chodzącego po pokoju wielkiemi krokami.

— Władek, zapomnieliśmy zupełnie o ludzie.

— Należy za to podziękować muszkieterom.

— Lud musi za mną pójść w ogień! — zawołał, uderzając pięścią w stół.

— Pragnę tego, mój drogi.

— Mam myśl.

— Słucham.

— Jutro niedziela, i jutro wieczorem w karczmie wyprawiamy tańczący wieczorek. Walek da znać na wieś. Po wieczerzy weźmiesz skrzypce — i do karczmy. Poszlę raniutko do Szydłowca po piwo i parę kóp bułek. Cicho, sza.... ciotka podobnie jak Richelieu i Mazaria, ma swoich szpiegów.

Nazajutrz przed wieczorem niezwykły ruch zapanował we dworze. Dziewczęta wiejskie przybiegały galopem do kuchni i wylatywały z niej. Narady, rozmowy, pospiech! Gdyby ciotka posiadała węch Richelieugo, wiedziałaby wybornie, na co się zanosi.

Wieczerzę podano nam wcześniej o całą godzinę. Stefan, kucharz i cała służba, wciągnięta była do spisku.

Kiedy już noc i rzetelne ciemności nastały, gwiazdy zaledwo bladawo świeciły, z okien karczmy wybiegały strumienie czerwonego światła wprost na gościniec, oświecając nam drogę i gromadkę ludzi stojących przed karczmą.

Szliśmy przyspieszonym krokiem. Skrzypce niósł Staś, z obawy, abym się w ciemności nie potknął.

— Panicze idą! Staś idzie! — zaszumiało radośćią.

Otoczeni tłumem, cisnącym się do Stasia, wkroczyliśmy do karczmy. Stefan został szafarzem wódki, gospodyni piwa i bułek.

Wesołość objawiała się wykrzyknikami parobków i śmiechem dziewcząt, ubranych w białe koszule, kolorowe gorsety i spodnice.

Staś przepił do gromady, wycinając mówkę zakończoną zapytaniem, czy skoczyliby za nim w ogień.

— Do piekła! do piekła! — wołali parobcy, za nimi dziewuchy.

— Kiedy tak, muzyka rżnij! Oberek!...

— Oberek! — zaśmiano się serdecznie.

Okna otworzono, stanąłem na stole; Magdusia nawinęła się Stasiowi pod rękę, karczmarz przystawił mi krzesło, przeciągnąłem smyczkiem po strunach, pary się uszykowały.

Uciąłem takiego oberka, że się dyabli w piekle zaśmieli.

Pary puściły się od lewego, Staś tańczył śmiało i energicznie szedł naprzód — kobiety mówiły: jak ta woda co płynie.

Magdusia rozwarła do połowy usta, oczy przymknęła, upojona szczęściem tuliła się do ładnego chłopca. Za nimi długi szereg par, dworskich i wiejskich parobków z dziewczętami z Ulanowa.

Tańce szły ochoczo. Gdy mi ręka zwisła, młodzież się pokrzepiała napojami. Z tłumu wybiegły spiewki.

Staś pocałował Magdusię w koralowe usta. Dziewczę rumieniło się i bladło. Rozmarzone miłością, tańcami i wódką powiedziało mu przymykając oczy:

— Mój Stasiu, nie całujże mnie, bo mi serce wyskoczy, a dusza ucieknie do nieba.

— Jest uczucie w ludzie! — zawołałem w duchu, uszczęśliwiony.

Wojtuś, syn sołtysa, chłopak z niebieskiemi oczyma, wyprzedził panicza, stanął przedemną i przechylając głowę zaimprowizował:

„Hanusiu, Hanusiu,
Chybaś z nieba zlazła,
Bo świecisz urodą
Jakby jaka gwiazda.“

Nowe odkrycie z mej strony. Lud w głębi swego ducha przechowuje poezyę. Rad temu wynalazkowi grałem ze wrastającą energią.

Staś wyprzedził Wojtka i trzymając w pół Magdusię zaspiewał:

„Magdusiu, Magdusiu,
Chybaś z nieba zlazła,
Bo świecisz urodą
Jakby jaka gwiazda.“

Piosnka zaimprowizowana przez wiejskiego chłopaka a powtórzona przez przyszłego dziedzica, zrobiła wielkie wrażenie, wywołała nieopisany zapał.

Parobcy zaczęli chórem spiewać:

„Magdusiu, Magdusiu,
Chybaś z nieba zlazła,...“

Przed samą północą, gdy krakowiak przeplatany spiewkami rozwijał się w najlepsze, usłyszałem za sobą:

— Stać!

Z okazyi złożenia przez dr. Mattusza mandatu deputowanego do Rady państwa, pisze *Politik*: „Stwierdzamy z wielkiem zadowoleniem, iż rezygnacya dr. Mattusza nie oznacza bynajmniej zrzeczenia się dalszej politycznej działalności, czego dowodem jest sam fakt, iż był on jednym z członków wiedeńskiej konferencyi ugodowej. Rezygnacya z mandatu jest tylko przejściową, spowodowaną okolicznościami“. Jak wiadomo, sejm czeski wybrał dr. Mattusza na pierwszego dyrektora nowo utworzonego czeskiego banku krajowego.

Komitet wykonawczy prawicy postanowił pozostać nadal w dotychczasowej swej organizacyi. Również wyraził potrzebę możebnego skrócenia rozpraw budżetowych i rychłego zwołania sejmu czeskiego.

W komisyi przemysłowej złożono na przedwczorajszem posiedzeniu sprawozdanie o petycyach w kwestyi przemysłu budowlanego, poczem zajmowała się komisya ustawą o kasach pomocniczych.

Komisya legitymacyjna rozdzieliła przedwczoraj referaty. Dep. Struszkiewicz objął referat o wyborze hr. Kottulinsky'ego.

KORESPONDENCYE

Poznań, d. 4 lutego.

(#) Dzisiaj odbyło się walne zebranie delegatów powiatowych wraz z prowincyonalnym komitetem wyborczym na Wielkie Księztwo Poznańskie celem ułożenia listy kandydatów na posłów do parlamentu niemieckiego. Jak wiadomo Księztwo podzielone jest na 15 okręgów wyborczych, z których każdy wybiera po jednym deputowanym. Pierwotnie był zamiar zamianowania dla wszystkich tych okręgów kandydatów polskich, w ostatniej jednak chwili uchwalono o tyle zmienić pierwotną decyzyę, iż w okręgu wschodnio-leszczyńskim pozostawiono delegatom wolność wejścia w kompromis z tamtejszymi katolikami niemieckimi. Tym sposobem ustanowiono tylko 14 kandydatów a są nimi pp.: Stefan Cegielski, hr. Hektor Kwilecki, Haza-Radlic, książęta Zdzisław i Adam Czartoryscy, Ludwik Graeve, dr. Zygmunt Dziembowski, ks. Jażdżewski, ks. Ferdynand Radziwiłł, ks. Gajowiecki, hr. Leon Skórzewski, dr. Roman Komierowski (w dwóch okręgach z których jeden niemożliwy do zdobycia) wreszcie Józef Kościelski. Z liczby wszystkich okręgów, 9 jest zupełnie pewnych dla stronnictwa polskiego, jeden mniej pewny, dwa wątpliwe, a w trzech wyborcy niemieccy mają taką przewagę, iż o wyborze naszych kandydatów nie może być mowy.

Polski komitet prowincyonalny na Prusy zachodnie i wschodnie postawił na 13 okręgów tylko dziesięciu własnych kandydatów, trzy zaś okręgi, jako zamieszkałe w ogromnej większości przez ludność niemiecką, zupełnie pominął. Z tego powodu spotkał go zarzut, iż postąpił niewłaściwie, albowiem przy wyborach nie tylko należy się starać o przeprowadzenie własnych kandydatów, lecz tam, gdzie Polacy są w mniejszości, ujawniać głosowaniem swe istnienie i świadomość narodową. Niemcy katolicy stawiają w Prusach zachodnich wszędzie własnych kandydatów.

Agitacya przedwyborcza jest wszędzie ożywiona i kierowana wprawną ręką, co daje uspokojenie, że Koło polskie w nowym parlamencie znajdzie się przynajmniej w takiej sile, jak w ostatniej kadencyi. Nie brak nawet takich, którzy ze względu na zarysowujące się coraz silniej różnice pomiędzy pojedyńczemi stronnictwami niemieckiemi, uważają za możliwe odzyskanie napowrót dwóch a nawet trzech okręgów, utraconych przy wyborach w latach 1884 i 1887.

Garstka socyalistów nosi się naprawdę z myślą postawienia w Poznaniu kandydatury znanego z kilku procesów introligatora Janiszewskiego. Policya tutejsza skonfiskowała w tych dniach sporo egzemplarzy odezwy do „polskich robotników“, zalecającej im tę kandydaturę, a kończącej się podburzającym frazesem.

W oknie ukazał się czerwony Kuszpeciński.

— Pani woła paniczów do siebie. Stoi z panną Marynią na krzyżowej drodze.

Jednym susem byłem za oknem. Gorąco — para wódczana zmięszana z zapachem potu, wznoszący się pył — omdlewająca ze zmęczenia ręka.... dosyć miałem na dziś ludu a nie śmiałem się ruszyć z obawy przed Stasiem.

Zabrakło skrzypka — bal ustał.

Pędem przybiegłem do kobiet.

— Wdzięczny pan nam jesteś? -- spytała matka.

— Bardzo, — zawołałem.

— Czyż to podobna grać w karczmie całą noc?

— Przysięga — odparłem z pokorną minką zwracając się do Maryni.

Nadbiegł Staś. I on zdaje się, miał już dosyć ludowej zabawy.

— Wracajmy — zakomenderowała Marynia.

Staś podał rękę matce, ja Maryni.

— Coby to ciotka powiedziała, gdyby się dowiedziała, że wyprawiasz mój Stachu tańce w karczmie....

— A niech sobie mówi co chce — zawołał z uniesieniem.

— Moja mamo, jeżeli hrabia de la Fère, szczyt dystynkcyi i szlachetności, grał w karczmie, to i Staś po jego muzyce mógł tańczyć. Jestem pewna, że nic się nie stało czemby można obrazić etykietę.

— Marynia dobrze mówi — poświadczył Staś. Ciotce specyalnie idzie tylko o etykietę, nam zaś o zasady!

(Dokończenie nastąpi).

SEWER.

SPRAWY MONARCHII

W tych dniach — jak o tem doniosła nam depesza — zostało ogłoszonem urzędownie porównawcze zestawienie przypływu bezpośrednich podatków i pośrednich należytości.

Presse zastanawiając się nad tem zestawieniem czyni następujące uwagi:

Jeżeli publikacya ta już dla tego samego ma aktualne znaczenie, iż została ogłoszoną po upływie zaledwo pięciu tygodni odnośnego roku budżetowego i ma także wybitny interes z tej racyi, że pozwala ludności na podstawie dat statystycznych wytworzyć sobie dokładny sąd o tem, jak się przedstawiają istotne wyniki roku 1889 w obec cyfr preliminowanych w ustawie finansowej, niemniej w obec wyników z roku poprzedniego, to zarządzone przez p. Ministra dr. Dunajewskiego ogłoszenie wykazów podatkowych nabiera tem większego znaczenia skutkiem okoliczności, iż tabelaryczne zestawienie przychodów, daje po raz pierwszy możność ocenienia w jaki sposób oddziałały najnowsze podwyższenia podatkowe na administracyę preliminarza z r. 1889.

Publikacya tedy wykazów podatkowych powinna być przyjętą z szczególniejszem zadowoleniem a jest ona tem bardziej na czasie, iż użycza komisyi budżetowej Izby dep. przy rozpoczętych właśnie obradach nad preliminarzem tegorocznym niezmiernie ważnego materyału dla ocenienia położenia finansowego. Równocześnie zaś stwierdza ona obok uwidocznionego w wykazie efektu nowych ustaw odnoszących się do pośredniego opodatkowania, ten pocieszający fakt, że rozwój siły podatkowej czyni w ogóle bardzo pocieszające postępy.

Presse zastanawiając się następnie w pierwszym rzędzie nad bezpośredniemi podatkami, które już ze względu na zaszłe podwyższenia podatkowe budzą szczególniejszy interes, tak pisze:

Podnieść to przedewszystkiem należy, iż bezpośrednie podatki wyłączając podatek od cukru, który z powodu różnorodności nowego systemu podatkowego nie nadaje się do porównania z rokiem poprzednim — otóż bezpośrednie podatki wykazują w czystym dochodzie zwyżkę o 17,613.307 zł.

Z tego przypada przeważna część na podatek od wódki, który wykazuje 12,685.811 zł. zwyżki. Jeszcze pomyślniej przedstawi się wynik tego rodzaju podatku, skoro *brutto* dochód z r. 1888 porównamy z takim dochodem z r. 1889. Porównanie to wykazuje wzrost *brutto* dochodu o 14,879.362 zł.

Co się tyczy wykazanego przy sprzedaży tytoniu i wyrobów tytoniowych *netto* większego dochodu w sumie 4,296.292 zł. to powstał on z podwyższenia dochodów *brutto* o 1,900.054 zł. i ze zmniejszenia wydatków administracyjnych o 2,396.238 zł.

Pomyślny rezultat przypisać tedy należy w części zwiększonej konsumcyi, w części zaś oszczędnościom osiągniętym w administracyi.

Ograniczywszy przeto porównanie tylko do tych gatunków podatków pośrednich co do których nie zaszła zmiana w wymiarze, to w celu uzyskania prawdziwego rezultatu należy nie uwzględniać także i pozycyi, umieszczonej w rubryce podatków konsumcyjnych p. t. „Wszystkie inne“, gdyż wykazany w tej pozycyi ubytek w kwocie 1,986.716 zł. w myśl dodanej tam uwagi, spowodowany został częścią skutkiem podwyższenia kosztów administracyi nowego podatku od cukru (kosztów, nie rozłożonych na odpowiednie gatunki podatków), częścią zaś, skutkiem ustawą zastrzeżonego udziału do funduszu propinacyjnego.

Odtrąciwszy tedy przy porównaniu rzeczone pozycye (Wódka, Tytoń, Stemple i „Wszystkie inne“) i biorąc na uwagę jedynie niezmienione gatunki podatków, otrzymamy z porównania nadwyżkę w kwocie 1,426.097 złr. polegającą głównie na korzystnych rezultatach podatku od piwa i od olejów mineralnych, z których pierwszy przyniósł o 1,039.348 zł., drugi o 325.519 zł. nadwyżki *netto*.

Celem uzupełnienia obrazu, jaki przedstawiają rezultaty podatków pośrednich i opłat, należy podnieść, że w opłatach z loteryi okazuje się ubytek, który wprawdzie *netto* wynosi tylko 58.445 złr., jednakowoż polega na znacznych niedoborach *brutto*, wynoszących 1,663.936 złr., i w wydatkach też pociąga za sobą ubytek odpowiedniej kwoty 1,605.491 złr. Rachunkowe znaczenie tego faktu nie potrzebuje dalszych komentarzy.

Co się tyczy podatków bezpośrednich, to rezultat ich, wyrażony w ogólnej nadwyżce 1.926.735 zł. jest prawie w ogóle zadawalający. Ubytek w podatku gruntowym o 339.926 zł. polega na nadzwyczajnych w tym roku stosunkach; na niekorzystnych zbiorach w ogóle i na tem, że niektórym krajom koronnym musiano przyznać znaczne opusty podatkowe. Natomiast wszystkie inne gałęzie podatkowe wykazują mniej lub więcej znaczny wzrost, szczególnie zaś podatek dochodowy, który w tym roku był o netto 1,514.159 zł. wyższy aniżeli w roku poprzednim.

Biorąc tedy wszystkie te rezultaty razem na uwagę, należy podnieść przedewszystkiem, że w ogłoszonem tabelarycznem zestawieniu nie uczyniono porównania wynikłości roku 1889 z pozycyami odnośnego preliminarza a nie uczyniono dlatego, ponieważ preliminarz obejmował przypuszczalne wynikłości okresu podatkowego, zaś tabela ogłoszona zawiera wynikłości osiągnięte w ciągu roku słonecznego — i porównanie jest poprostu niemożliwem. Niemniej przeto, praktycznie rzecz biorąc, wiadomo, że różnice cyfrowe pomiędzy wynikłościami roku rachunkowego a roku słonecznego są nieznaczne, i dlatego w ogóle i w całości biorąc, powinno zestawienie rezultatów dać mniej więcej dokładny obraz ostatecznego rezultatu porównania, o które idzie. Zestawienie to, przy którem oczywiście należy uwzględnić także opuszczony w zestawieniu wynikłości roku 1889 z rokiem poprzednim podatek konsumcyjny od cukru: zestawienie to okazuje rezultat następujący: Dochody (brutto) z podatków pośrednich preliminowane były w r. 1889 na 280,753.890 zł.; tabela wykazuje wynikłość 282,550.523 zł. a zatem o 1,796.633 zł. wyższą od preliminarza. Dochody podatków bezpośrednich preliminowano na 103,316.000 zł. faktycznie zaś dochód wyniósł 106,148.130 zł. okazuje się tedy znakomita, bo o 2,832.130 zł. nadwyżka. W całości wynikłość wykazanych powyżej gałęzi podatkowych przewyższyła preliminarz o kwotę 4,628.763 zł.

Ogłoszony tedy wykaz dochodów podatkowych z r. 1889, ma w dwóch kierunkach niezwykłą doniosłość. Z jednej przedstawia on dowód cyfrowy, z jaką to wielką przezornością preliminarz ułożony został, skoro faktyczna wynikłość tak znacznie go przewyższyła; z drugiej strony zaś okazuje, że rok 1889 przyniosł dalszą poprawę naszych finansów państwowych, poprawę mającą niewątpliwie podstawę we wzmocnieniu siły podatkowej. Ostatnia ta okoliczność pozwala wnosić bardzo korzystnie o pomyślnem ukształtowaniu się stosunków ekonomicznych, a wszystko to razem świadczy niezawodnie i bardzo pocieszająco, że skonsolidowanie się naszych finansów państwowych idzie w parze z postępem i rozwojem ekonomicznym całego państwa.

Wniosek Koła polskiego w sejmie pruskim.

Z Berlina piszą: Koło polskie, po wysłuchaniu referatu wyznaczonej z łona swego komisyi, postanowiło już na przedostatniem swem posiedzeniu przedłożyć Izbie wniosek o przywrócenie języka polskiego w szkołach ludowych; na posiedzeniu zaś w d. 4 b. m. zgodziło się jednomyślnie na brzmiemie tego wniosku. Wnioskodawcą jest ks. dr. Stablewski, który też zapewne w pierwszej linii uzasadniać i bronić go będzie.

Wniosek ten opiewa:

„Izba deputowanych zechce uchwalić:

Zważywszy, że usunięcie języka polskiego, jako środka wykładowego i przedmiotu nauki w szkołach elementarnych, sprzeciwia się przyrodzonym i historycznym prawom polskiej ludności, jako też zasadom pedagogiki;

Zważywszy, że zupełne usunięcie nauki polskiego języka i dokonane w wielkiej części wykluczenie używania języka ojczystego przy nauce religii, tej ostatniej częścią zasadniczą wyrządza szkodę, częścią właściwy jej cel udaremnia, i z tego powodu w dziedzinie szkolnictwa należy do tych środków, które pośrednio uwłaczają interesom religii;

zawezwać królewski rząd państwowy:

aby zniósłszy przeciwne rozporządzenia, przywrócił znowu język ojczysty dzieci polskich w szkołach elementarnych, jako środek wykładowy i przedmiot nauki i zarządził udzielanie nauki religii we wszystkich oddziałach szkoły elementarnej wyłącznie w języku ojczystym.

Z Petersburga.

Do *Polit. Corr.* piszą z Petersburga: Generał-gubernator Kaukazu ks. Dondukow-Korsakow ma tu przybyć dnia 20 b. m. W tym też czasie rozstrzygniętą zostanie kwestya nowego obsadzenia posady generał-gubernatora Kaukazu, z której ks. Korsakow od dłuższego już czasu pragnie ustąpić. Utrzymuje się zawsze wersya, iż posadę tę zajmie obecny pomocnik księcia generał-porucznik Szeremetjew.

Nowoje Wremia otrzymało telegram z Warszawy, iż kurator okręgu naukowego warszawskiego Apuchtin, opuszcza swe stanowisko.

Ministerstwo komunikacyi zażądało urządzenia w ciągu r. b. drugiej linii relsów na kolei żelaznej między Petersburgiem i Białymstokiem.

W przedmiocie wyprzedaży dóbr po-Wittgenstejnowskich, stanowiących obecnie własność księżnej Maryi Hohenlohe, piszą z Wilna, iż naprzód ulcdz mają sprzedaży dobra, leżące na Polesiu, na które już są nawet podobno nabywcy. W każdym razie, sprzedaż nastąpić może dopiero za kilka miesięcy.

Do *Ryzkiego Wiestnika* donoszą z Mitawy, że tameczny nowy sąd okręgowy zaraz w początku znalazł się w trudnem położeniu w skutek tego, że po dawnych sądach pozostała masa spraw nierozstrzygniętych w języku niemieckim, a prócz tego napływa mnóstwo nowych spraw. Pomimo usilnej pracy upłynie wiele czasu, zanim załatwienie starych procesów da się uskutecznić.

Aresztowania w Sofii.

O aresztowaniu majora Panicy i innych osób w Sofii pisze *N. Fr. Presse*: Rząd niedał dotychczas żadnych wyjaśnień, z których możnaby dowiedzieć się o powodach uwięzienia Panicy i jego towarzyszy. Stanie się to dopiero po przeprowadzeniu przedwstępnego śledztwa. Jako rzecz zupełnie pewną należy uważać, iż cała ta sprawa pozbawioną jest ważniejszego tła politycznego. Major Panica, który od dwóch lat należy do falangi niezadowolonych, zgromadził wprawdzie około siebie ostatniemi czasy wszystkich malkontentów, zachował się jednak w ogóle dość spokojnie. Obecnie przedmiotem namiętnej dyskusyi jest kwestya, jaki system karabinowy powinien być zaprowadzonym w wojsku bułgarskiem. Rząd, jak wiadomo, oświadczył się za karabinem systemu Manlichera, major Panica zaś agitował za systemem benderowskim. Pewien Rossyanin nazwiskiem Kołupkow, bawiąc tutaj dość długo, poruszył wszystkie sprężyny celem wyjednania przyjęcia systemu Bendera. Jedynie ta okoliczność, iż Kołupkow przywiózł z sobą do Sofii listy polecające od Chitrowa nadaje tej sprawie pewien charakter polityczny. Kupiec Arnaudow aresztowany wraz z Panicą był tutejszym agentem Kołupkowa. Aresztowanym zarzucają to głównie, że w sposób gwałtowny napadali publicznie na rząd przedewszystkiem zaś na ministra wojny, który jest szwagrem Stambułowa, oskarżając go, iż przy oddawaniu dostaw dla wojsk, powodował się karygodną chciwością i miał w pierwszym rzędzie na oku własną kieszeń.

Major Panica odgrywał już niejednokrotnie polityczną rolę; do niedawna utrzymywał z Sofii stosunki z Macedonią, gdzie od czasu ostatniej wojny z Serbią bardzo jest popularny. On to, skutkiem aresztowania w najkrytyczniejszej chwili kapitana rossyjskiego Nabokowa, sparaliżował ukartowany zamach w Burgas i on to był prezydentem sądu wojennego, w obec którego Nabokow złożył zeznania wielce kompromitujące Rossyę. Na wniosek Panicy sąd wojenny skazał Nabokowa na karę śmierci, wyrok jednak skutkiem wdania się rządu rossyjskiego nie został wykonany.

W tej samej sprawie piszą pod dniem 3-go b. m. do *Pol. Corr.*: W skutek uwięzienia majora Panicy, władze widziały się zniewolone zarządzić aresztowanie jeszcze sześciu innych osób, między temi trzech wojskowych. Lista uwięzionych obejmuje także byłego adwokata Motewa, i jak zapewniają, byłego plackomendanta Sofii, który zajmował to stanowisko podczas zamachu na księcia Aleksandra Battenberga. Wszystkich aresztowanych obwiniają o obelżywe mowy i agitacye przeciw rządowi i księciu Ferdynandowi. Nie brak różnego rodzaju

alarmujących pogłosek, pozostających w związku z tą sprawą. I tak opowiadają, iż Panica usiłował przekupić obecnego plackomendanta Sofii, co mu się jednak nie powiodło; dalej, iż po kawiarniach odzywał się publicznie w sposób brutalny o księciu, i krytykował surowo całą politykę rządu. Zdaje się, że głównym powodem gwałtownego występowania tego zdolnego oficera było pominięcie go przy ostatnim awansie.

W dalszym ciągu przynosi dzisiejsza *N. fr. Presse* w tej sprawie p. t.: „Sprzysiężenie majora Panicy“, następujące telegramy z Sofii:

„Nie ulega już wątpliwości, że aresztowanie majora Panicy nastąpiło skutkiem odkrycia dość rozgałęzionego spisku, przez tegoż oficera wywołanego. Policya zrobiła jeszcze przed dwoma tygodniami spostrzeżenie, że w zachowaniu się Panicy zaszła rażąca zmiana. Widziano go często w *cafés-chantants*, wydającego mnóstwo pieniędzy, upijającego się w towarzystwie różnych młodych oficerów, których jak najwięcej przyciągnąć do siebie próbował. Równocześnie słyszano go odgrażającego się księciu i rządowi; krzyczał głośno, że położy koniec rządowi, który nigdy nie otrzyma aprobaty Rossyi, i że koniecznie do Rossyi zbliżyć się należy, gdyż to jest warunek *sine qua non* egzystencyi ludu bułgarskiego. Oczywiście, policya wzięła Panicę pod najściślejszy nadzór, i udało się jej złowić spiskowca.

Przed paru dniami zgłosiło się do ministra wojny kilku oficerów z doniesieniem, że Panica był u nich i robił im propozycye wprost zbrodnicze. Szczególnie zaś starał się pozyskać majora Boczewa, komendanta pułku imienia księcia Ferdynanda, zapewniając go, że cała armia bułgarska pójdzie za nim. Boczew odpowiedział mu, że jeśli jeszcze słowo więcej powie, zastrzeli go na miejscu, poczem pokazał Panicy drzwi. Panica, nie zrażony jednak, udał się do komendanta miasta, majora Kissowa i zapytał go, jakby się zachował w razie rokoszu załogi sofijskiej przeciw rządowi. Major odrzekł mu, że to jest niepodobieństwem, i że po prostu nie ma potrzeby zastanawiać się nad taką kwestyą; w każdym razie, on, major, spełni swój obowiązek. Na to począł go Panica upewniać, że ma cały garnizon sofijski w swoim ręku, że na każde jego skinienie rokosz wybuchnąć może i że to niebawem nastąpi.

Wobec takich relacyj, ministrowie wiedzieli tedy, co się święci, byli jednak przekonani, że o niebezpieczeństwie prawdziwem ani mowy nie ma. Pozwolili tedy Panicy bujać dalej, chcąc zarazem wszystkie nici napiętego przez niego spisku pochwycić. Wkrótce sprawdzono, że pięciu, czy sześciu młodych oficerów odwiedza Panicę w jego domu nadzwyczaj często, niemniej i to, że ci oficerowie miotali pogróżkami na rząd dzisiejszy. Głośno mówili, że rokosz wybuchnie w dzień balu dworskiego, że Panica własną ręką zgładzi księcia, że sprzysiężeni zrobią to samo z ministrami, i że w ten sposób dojdą do władzy.

Książę otrzymywał przez cały czas o wszystkich tych szczegółach najdokładniejsze sprawozdania — w dzień balu dworskiego wydał ministrowi wojny rozkaz pisemny, ażeby Panicę aresztowano.

Bal dworski odbył się bez przeszkody i powiódł się świetnie. Wzięło w nim udział około stu oficerów, nawet wspomniani młodzi przyjaciele Panicy, brakowało tylko jego samego, głowy spisku. Tańczono do godziny 5tej zrana, aresztowanie Panicy nastąpiło godzinę przedtem. Całkiem spokojnie, nie stawiąc najmniejszego oporu, nawet nie protestując słowem, udał się Panica za policmajstrem, swoim osobistym przyjacielem i komendantem placu do więzienia. Papiery jego opieczętowano; znaleziono w nich cyfrowany list z nazwiskiem p. Chitrowa, posła rossyjskiego w Bukareszcie i mnóstwo dokumentów, które Stambułow sam przejrzał na miejscu. Przy aresztowaniu zarządzono potrzebne środki bezpieczeństwa, dwudziestu żołnierzy było w pogotowiu, ale użycie siły zbrojnej okazało się zbytecznem. Równocześnie z Panicą aresztowano kupca, nazwiskiem Arnawudow, który z majorem w bliskich zostawał stosunkach i jak się zdaje, pośredniczył między nim a pewnym rossyjskim handlarzem win.

Aresztowanie Panicy nie zrobiło w mieście wielkiego wrażenia; pytano tylko, dlaczego władza tak długo tolerowała jego pogróżki. W armii nie ma Panica poważania z powodu kilku niełądnych sprawek, plamiących jego przeszłość. Wyżsi oficerowie oddawna już z nim zerwali. Historya jest taka, że Panica, pod pozorem przygotowywania jakiejś roboty ku oswobodzeniu Macedonii, otaczał się ciągle towarzystwem złożonem z albańskich i macedońskich bandytów, którzy też nie mało przyczynili się do zdemoralizowania tego człowieka. „Z ich to powodu zawikłał się Panica w jakąś sprawę o kradzież w Dżurdżewie, w r. 1885. Dał on mianowicie kilka sztuk papierów wartościowych, z tej kradzieży pochodzących, dwóm oficerom, ażeby je w Wiedniu zrealizowali. Oficerów tych ujęto, i tylko dzięki osobistej interwencyi ks. Aleksandra Battenberga, wykryto ich zupełną niewinność. Nieco później odegrał Panica podobną rolę w kradzieży, połączonej z włamaniem się, a popełnionej w Starej Sagorze w Rumelii; współwinnym jego był wówczas niejaki Georgescu, węgierski Rumun, którego na żądanie rządu bułgarskiego aresztowano w Hermansztadzie i skazano. Georgescu zeznał, że Panica sprowadził go do Bułgaryi i był mu pomocnym przy wykonaniu kradzieży. Stambułow, ażeby nie hańbić w obec świata armii bułgarskiej, oszczędził Panicę, lecz oficerowie odwrócili się od niego ze wzgardą.

Krążą pogłoski, iż Panica głosił powszechnie, jakoby Chitrowo mu mówił, że w razie, jeśli Bułgarzy sami nie uwolnią się od rządu dzisiejszego, to Rossya w marcu przystąpi do okupacyi Bułgaryi. Otóż w celu ochronienia Bułgaryi od tej okupacyi zadawał sobie Panica tyle trudu około zorganizowania spisku, który jednak, nie znalazł ani zwolenników, ani sympatyi ogółu.

Z Francyi.

(Artykuł *Journal des Débats*. — Przesilenie gabinetowe. — Ribot. — *Republique française*).

Telegraf podał w streszczeniu poważny głos *Journal des Débats* o broszurze Stoffla. Dziś mamy przed sobą dziennik paryski. Pierwsza część artykułu wiernie była oddaną, ciekawą jest niemniej i druga o stosunku Francyi do Rossyi. *Journal des Débats* pisze: Między Francyą a Rossyą nie istnieje przymierze, o tem nikt nie myśli, ale zgodność zapatrywań, sympatyi i interesów. Do tego istnieją ważne powody, które nie ustaną tak prędko. To rozumieją u nas wszyscy, oceniający rozumnie sytuacyę europejską, którzy nie biorą udziału w pewnych dziecinnych, hałaśliwych, z godnością narodową niezgodnych teatralnych demonstracyach. O tem powinnyby pamiętać rossyjskie dzienniki, które nadały pewne znaczenie broszurze; takowa zaś byłaby we Francyi przeszła niespostrzeżenie, gdyby nie była zwróciła uwagi zagranicy.

Niebezpieczeństwo przesilenia gabinetowego zostało na razie, jak się zdaje, usunięte. Ministrowie zrozumieli, iż w chwili zbliżających się wyborów w stolicy i w kilku departamentach, nie pora wszczynać waśni wewnętrznych, które mogłyby wywołać przesilenie. Ministrowie Tirard i Constans wyjeżdżają razem do Le Mans na inauguracyę giełdy handlowej, by pokazać światu, że istnieje między nimi zgoda, a jeśli mamy wierzyć dziennikowi *Paris*, Rouvier i Thévenet także przyszli do porozumienia w znanej sprawie krachu miedzianego. Jak długo potrwa ta jedność w łonie gabinetu, niewiadomo, gdyż nie są to spory li tylko osobiste; za każdym ze ścierających się ministrów stoi frakcya parlamentarna i brak zgody w łonie gabinetu odpowiada różnicom politycznym w obozie większości republikańskiej.

Mowa Ribota, wypowiedziana w Izbie deputowanych w odpowiedzi na oświadczenia biskupa Freppella, niemałe w kołach republikańskich wywarła wrażenie. Nie oczekiwano bowiem, by znany przywódca umiarkowanego skrzydła republikanów, tak stanowczo przyłączył się do republikańskiej polityki szkolnej i kościelnej. W politycznych kołach paryskich upatrują w tem oświadczeniu przezorność kandydata na prezydenta ministrów, który w przeddzień przesilenia gabinetowego, uroczyście zaznacza swą solidarność z republikańska większością. Mowa odniosła widocznie pożądany skutek, skoro nawet tak radykalny dziennik, jak *Lanterne*, chwali wystąpienie Ribota i oświadcza, że gabinet Ribota byłby dlań więcej nawet pożądanym od gabinetu Méline'a. W podobnym duchu wyraża się *Siècle* i ze współczucia, jakie mowa Ribota znalazła w całej prasie republikańskiej, wyciąga wniosek, że przeciwnicy republiki przerachowali się w swych nadziejach na rozbicie obozu republikańskiego: Ribot dowiódł — twierdzi ten organ, że większość republikańska gotowa jest zgodnie bronić świeckiego społeczeństwa przeciwko „uroszczeniom“ kleru. Czy słusznem jest zdanie dziennika *Siècle*, niedaleka przyszłość pokaże.

République française, do której współpracowników należy także Spuller, oświadczyła, że demonstracye tego rodzaju, jakie zaszły w Nizzy w czasie przedstawienia opery Glinki „Życie za cara“, nie są zbyt godnemi wielkiego narodu. Z tej okoliczności korzysta dziennik *Paris*, aby z wielkiem oburzeniem podnieść ten nowy dowód antirossyjskich dążności Spullera. Inne dzienniki starają się zbić ten dowód i utrzymują, że Spuller nie ma chwilowo czasu mieszania się w sprawy redakcyjne *Répub. Franç.* i wcale o zamiarze ogłoszenia podobnego artykułu nie wiedział.

Stosunki wewnętrzne gabinetu francuskiego.

Paryski korespondent *Kölnische Ztg.* pisze: Podają jako wiadomość autentyczną, że rada ministeryalna, która zebrać się miała we czwartek, 6 b. m., postanowiła ostatecznie rozstrzygnąć sprawę obsadzenia stanowiska prezydenta najwyższego trybunału rachunkowego. Dotychczasowe pogłoski o przesileniu w gabinecie, obdarzały tą posadą koniecznie Tirarda, prezesa gabinetu, tymczasem doniesienie, że obsadzenie wzmiankowanej pozycyi miało być przedmiotem narady ministerstwa, zbija owe pogłoski. Ze źródła zaś poważnego wymieniają jako kandydatów na prezydenta Trybunału rachunkowego senatorów Mazeau albo Humberta, a także członka rady stanu Picarda. Pewną jest także wiadomość, że p. Tirman, dotychczasowy gubernator Algieru, pozostanie na swojem stanowisku, upada więc i kombinacya, zawarta w pogłoskach, że stanowisko to miał zająć Constans, dotychczasowy minister spraw wewnętrznych.

Półurzędowe wyjaśnienia stwierdzają ponownie, że z powodu postępowania sądowego przeciw członkom spekulacyi miedzianej, nie zachodziły żadne nieporozumienia w gabinecie. Kwestya sądowego ścigania tych ludzi, oświadcza *Paris*, nie była nigdy poruszana na radzie ministeryalnej, a to z tej prostej przyczyny, że p. Thévenet, minister sprawiedliwości, zapatruje się tak samo, jak jego koledzy, iż niezawisłość sądów powinna być bezwarunkowo utrzymana. Dla tego też rozwiązanie tej sprawy nie zależało wcale, jak mniemano, od porozumienia pomiędzy ministrami sprawiedliwości a skarbu. Takie same zapatrywania wyrażali deputowani w poufnych rozmowach, gdzie była także mowa o pogłosce ustąpienia ministra spraw wewnętrznych. W obec tej pogłoski twierdzili deputowani, że p. Constans nie miał i nie szukał żadnej okazyi, ażeby żądać dymisyi. Po tem wszystkiem nakoniec, zabrał głos ściśle półurzędowy *Temps* i oświadczył:

„Dotychczas nie czyniliśmy żadnej wzmianki o rozsiewanych przez rozmaite dzienniki pogłoskach przesilenia ministeryalnego, gdy wszakże dzienniki te uporczywie obstają przy swojem, oświadczamy raz na zawsze, że wszystkie te wieści są bezwarunkowo nieuzasadnione. W ministerstwie nie istnieje żadne wewnętrzne przesilenie. Wszyscy ministrowie pozostają na stanowiskach, których nigdy nie mieli zamiaru opuszczać.“

KRONIKA

Lwów, 7 lutego.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej swej szkatuły gminie Zubeńsko, w powiecie liskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

(s) **Ze świata**. Zapowiedziany na dzisiaj piknik nie przyszedł do skutku — *faute de combattants*. Może jutro się odbędzie, w każdym razie w poniedziałek będzie piknik w kasynie miejskim.

We wtorek, dnia 11 b. m., odbędzie się u pp. Marszałkowstwa hr. Tarnowskich wielki raut weselny. Już od wczoraj przybywają do Lwowa goście na ślub ze wszystkich stron Polski.

— **Związek małżeński** między p. Karolem Stablewskim, obywatelem z Wielkopolski i panną Anną Mylo, pobłogosławiony został we środę o godzinie 7 wieczór w kościele PP. Felicyanek na Smoleńsku w Krakowie. O obrzędzie tym czytamy w *Czasie*: Najnowszy z kościołów krakowskich przyciąga ku sobie nietylko piękną swą strukturą, ale tą wonią wielkiej miłości Pana Boga, staraniem o Jego cześć, poświęceniem dla bliźnich, jakiem się odznacza zgromadzenie tych panien pobożnych, wyrosłe na ziemi polskiej w czasach najcięższych dla wiary ucisków. Nic dziw też, że ten Kościół wybrany został na uroczystość, przez którą w rodzie Stablewskich, jednym z przodujących w ruchu katolickim Wielkopolski, nowe przybywa ogniwo wyższych uczuć i myśli. Społeczność krakowska miała sposobność ocenić wyjątkowe dary talentu i serca panny Mylo, która z wychowania zagranicznego wyniosła stosunki ze znakomitościami świata katolickiego, a w kraju poświęcała czas i trudy dla najszlachetniejszych celów i zadań. To też wdzięczne znalazła pole świetna wymowa stryja nowożeńca ks. prałata Stablewskiego, posła na sejm berliński, gdy od ołtarza przemawiał do młodej pary, a głębokie wzruszenie ogarnęło zgromadzonych, gdy kaznodzieja mówił o niedoli tej najstarszej dzielnicy polskiej, gdzie nowożeńcy mają założyć nowe gniazdo wśród trwającej burzy prześladowań, ale wsparte na opoce Kościoła. — W wilię ślubu p. baronowa Marya Puszetowa, siostra panny młodej, podejmowała rautem licznie przybyłą rodzinę nowożeńca, oraz szerokie koło przyjaciół krakowskich. Po ślubie w tymże samym domu siostry zgromadzili się członkowie rodziny, rodzice nowożeńca pp. Stefanowie Stablewscy, dwoch stryjów, prałat i p. Stanisław Stablewski z córkami, rodzina hr. Brezów z Poznańskiego, z Wołynia i z Galicyi, Ludwik, Jerzy i Jan hr. Mycielscy, oraz z pośród bliższych przyjaciół JE. Paweł Popiel z córką, p. Jan Popiel, pp. Maurycowie Straszewscy, hr. Ludwikowie Dębiccy, ks. kan. Spis, ks. Eustachy Skrochowski, p. Adam Jordan. Pierwszy toast na pomyślność nowożeńców wzniósł JE. Paweł Popiel; p. Stanisław Stablewski, siostry panny młodej bar. Puszetowej; ks. kan. Spis, rodu Stablewskich; ks. prałat Stablewski, wymownie podniósł zasługi JE. Popiela; p. Jan Popiel toast na cześć Wielkopolan; JE. Popiel, dziękując, wzniósł kielich na cześć prałata Stablewskiego; p. Maurycy Straszewski, duchowieństwa; hr. Ludwik Dębicki „kochajmy się“; hr. Ludwik Mycielski zdrowie dam i t. d. W czasie uczty nadeszło około 200 telegramów ze wszystkich stron Polski. Wyższy nastrój i harmonia panowała w tem zebraniu, z którego wiele osób następnie udało się na bal weteranów. Wczoraj o 7ej z rana odjechali nowożeńcy do Wielkopolski.

W Saince, guberni Podolskiej, odbył się wczoraj ślub p. Józefa Skarbek Borowskiego, właściciela dóbr w Galicyi, syna ś. p. Macieja Skarbek Borowskiego i ś. p. Józefy z hr. Humnickich, z panną Jadwigą Mańkowską, córką ś. p. Waleryana Mańkowskiego i Tekli z Łaźnińskich.

— **Na akademickim wieczorze z tańcami**, który się odbędzie w niedzielę, 9 b. m., w salach kasyna miejskiego, tańce prowadzić będzie p. Jarosz, znany dobrze z dzielnego kierownictwa na ostatniej i przeszłorocznych zabawach akademickich. Porządki tańców, zupełnie oryginalne, pochodzą od tutejszej firmy pp. Seyfarth et Dydyński. Biletów za zwrotem zaproszenia nabyć można jutro, w sobotę, i pojutrze, t. j. w dzień zabawy, od godziny 10 rano do 6 wieczorem w kancelaryi kasyna miejskiego.

— **Fryne w Eleuzis**. Wystawę tego obrazu, umieszczonego w wielkiej sali ratuszowej, zwiedziło wczoraj 920 osób.

= **Niebezpieczny oszust**. Przed trzema miesiącami zgłaszał się dwukrotnie w mieszkaniu wyższego urzędnika tutejszego zakładu kredytowego ziemskiego nieznajomy mężczyzna, szukający widocznie sposobności eskamotowania czegoś z pod ręki, pod pozorem osobistego interesu, lecz gdy mu się sztuczka nie udała, przyszedł tego samego dnia wieczorem do biura wspomnianego zakładu, również pod jakimś pretekstem. Pozostawiony na chwilę sam w przedpokoju, przywłaszczył sobie wiszące tam futro i znikł z niem bez śladu. Po długich poszukiwaniach wyśledziła policya tego ptaszka w osobie byłego prowincyonalnego aktora Stanisława A., którego wczoraj, po powrocie jego do Lwowa, przytrzymała i skłoniła ostatecznie do częściowego przyznania się do winy. A. był już za podobny czyn karany przez sąd obwodowy w Tarnowie półtorarocznem więzieniem, a ścigany jest także za zbrodnię kradzieży, dokonaną w Krakowie na szkodę architekty p. Kaczmarskiego i starszego inżyniera p. Kosińskiego.

= **Smierć skutkiem zaczadzenia**. Dziś po godzinie 8 rano ździwiło to lokatorów domu pod l. 8 na Bajkach, że w mieszkaniu rębacza Pawła Zacharki panowała jeszcze cisza. W przypuszczeniu, że zaszedł tam może jaki wypadek, wyważono drzwi i okazało się, że Zacharko oraz żona jego padli ofiarą czadu od niedopalonych węgli w piecu. Wezwany lekarz miejski dr. Rosner zdołał jeszcze tylko Katarzynę Zacharkową przyprowadzić do życia.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono bieliznę męską i damską, znaczoną T. D., W. K., K. D., D. i K., wart. 30 zł.; srebrny nóż i łyżkę znaczone R. C.; dwie kapy jutowe bronzowe; surdut czarny kamgarnowy ze znaczkiem firmy Heilman et Kohn. — Zgubiono złotą obrączkę znaczoną J. J. 1885; złoty wisiorek od łańcuszka kształtu książeczki, z fotografią; złoty łańcuszek do zegarka 2 do 3 cale długi, z gładką złotą gałką, wielkości małego włoskiego orzecha, do otwierania, z fotografią wewnątrz; zastawniczą kartę banku kredytowego do l. 20162 na złotą broszę; książkę kelnerską i metrykę Hersza Schrifta. — Znaleziono dokumenta Ludwika Spaczyńskiego.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 7 lutego 1890 roku godzina 12 w południe. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 6 do godziny 12 w południe dnia 7 lutego 1890 r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny od W. do N, co do siły słaby (1·7), niebo zachmurzone, powietrze bardzo wilgotne (88 prc. wilgotności względ.), opad śnieg, wysokość opadu 0·7 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była —1·8°C, najwyższa +0·0°C wczoraj po południu najniższa —3·6°C w nocy.

Wczoraj wieczór od godziny 6 do 9, następnie w nocy i dziś rano padał śnieg.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się w północnej Rossyi; zwyżka 775 do 770 mm. w Islandyi; zniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 768 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 w południe dnia 7 do godziny 12 w południe dnia 8 lutego b. r. Wiatr będzie co do kierunku północny, co do siły mierny (2—4), średnia temperatura doby obniży się do —3·0°C, niebo będzie zachmurzone, względna wilgotność powietrza bez zmiany, opad śnieg nieznaczny· Mglisto.

— **Komitet budowy pomnika Mickiewicza** postanowił urządzić próby na 10 miejscach w mieście Krakowie, z ustawieniem na podstawie drewnianej, gipsowego posągu, wykonanego jako model przez p. Rygiera. Próbne takie ustawienia odbędą się w 4 punktach rynku głównego, na placach franciszkańskim i dominikańskim, przed Uniwersytetem na placu Matejki, przy wylocie ulicy Sławkowskiej i na placu Szczepańskim.

— **Zamach na kasę podatkową.** W nocy na 2 b. m. usiłował nieznajomy złoczyńca włamać się do lokalności urzędu podatkowego w Zaleszczykach w ten sposób, że za pomocą drążka dębowego podważył drzwiczki żelazne, zamykające otwór kominowy ze strony korytarza, skutkiem czego zamek drzwiczek, który był zamknięty, został oderwany. Następnie złoczyńca przebił na wskróś ścianę do pokoju, w którym znajduje się kasa wertheimowska, żelazna kasa podręczna i skrzynia dębowa, żelazem okuta. Otwór jednak, wyłamany w murze był tak mały, że złoczyńca do wnętrza lokalu urzędowego nie zdołał się dostać i zapewne spłoszony, umknął. Podejrzane o ten zbrodniczy zamach indywidunm, aresztowano.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie Henryk Lindquist, architekt i profesor państwowej szkoły przemysłowej, przeżywszy lat 39. Pochodząc ze znanej, od dawna w Krakowie osiadłej rodziny, po ukończeniu studyów fachowych za granicą, mając niespełna 30 lat, powołany został na profesora w akademii budowniczej w Hanau, gdzie również zajmował się praktyką budowniczą, jak niemniej był czynnym w kierunku przemysłu artystycznego, projektując dla fabryki odlewów Zimmermanna różne przedmioty. Za projekt na gmach kasy oszczędności w Frankfurcie n. M., wykonany wspólnie z drugim architektem, otrzymał na konkursie pierwszą nagrodę. Z Hanau przeniósł się do rodzinnego miasta, gdzie objął w państwowej szkole przemysłowej posadę profesora projektowania budowniczego i historyi budownictwa i również oddawał się praktyce zawodowej. Między innemi zaprojektował wewnętrzne urządzenie pod względem budowlanym, jak niemniej facyatę budynku łazienek rzymskich, kilka większych domów mieszkalnych i willę, brał udział w konkursie na projekt kasety ozdobnej dla ś. p. Następcy Tronu (za co otrzymał nagrodę) i projektował rozmaite przedmioty z zakresu artystycznego przemysłu, tak dla osób prywatnych, jak i firm bankowych. Zmarły był członkiem towarzystwa technicznego, oraz komisyi historyi sztuki w Akademii umiejętności i prowadził z jej polecenia techniczne i archeologiczne badania i zdjęcia zamku „Wołek" pod Oświęcimem, które to badania w rocznikach Akademii umiejętności drukiem ogłoszono. — Tamże Feliks Józef Platowicz, obywatel miasta Krakowa, żołnierz wojsk polskich z r. 1830, b. urzędnik banku hipotecznego w Paryżu, profesor języka francuskiego w gimnazyum św. Anny, urzędnik i tłumacz w sądzie krajowym wyższym w Krakowie, urodzony w roku 1812.

We Lwowie, pani Janowa Czajkowska, małżonka nestora adwokatów lwowskich i b. posła na Sejm i do Rady państwa, w sędziwym wieku.

— **Samobójstwo.** W Odesie odebrał sobie życie przez obwieszenie się głośny chirurg dr. Drey, liczący lat 76. Przyczyną samobójstwa była tęsknota za żoną i córką, zmarłemi przed kilku laty.

— **Sensacyjnym wypadkiem** w Paryżu jest wykrycie sprawców słynnego morderstwa, dokonanego zeszłego lata na komorniku Gouffé'm, zabitym i wysłanym w kufrze do Lugdunu, gdzie jego zwłoki wypadkiem odkryto. Podejrzenia ciężyły na niejakim Eyraud'zie, awanturniczej osobistości i jego kochance, Gabryeli Bompard, zbiegłych do Ameryki. Niedawno ta ostatnia powróciła ztamtąd i dobrowolnie oddała się w ręce sprawiedliwości. Po wielu fałszywych zeznaniach zaczyna czynić prawdziwe, ale tyle jest jeszcze nieznanych i niezrozumiałych stron w tej *cause célèbre*, że wszystkie wyobraźnie są zaciekawione i pracują nad rozwiązaniem zagadki.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Wczorajszy „Świat Nudów" zapełnił szczelnie salę teatralną. Wszyscy spieszyli powitać na scenie p. Anielę Aszpergerową, która po długiej przerwie wystąpiła wczoraj w roli księżnej de Reville. Za ukazaniem się znakomitej artystki zerwała się burza oklasków a wyrazem szczerego i powszechnego uznania dla talentu i zasług artystki były złożone jej w darze wieńce w imieniu Koła literackiego i dyrekcyi teatru. Nie potrzebujemy nawet wspominać, że gra wczorajsza pani Aszpergerowej była równie świetną jak zwykle. Pełna dystynkcyi i niezwykle sympatyczna postać księżnej, wyszła w całej pełni przed okiem widza w tej prawdziwie artystycznej interpretacyi. W ogóle wczorajsze przedstawienie było niezwykle staranne i udatne. Pani Stachowiczowa wystąpiła po raz pierwszy jako Joanna Raymond i z wielkim wdziękiem wywiązała się z tej roli, wysuwając ją z cienia w jakim pozostawała dotychczas. Łucya Watson znalazła tym razem także wyborną przedstawicielkę w pannie Pankiewiczównie, której gra pełna inteligencyi i należytego cieniowania na gorące zasługuje uznanie. Scena w oranżeryi między Łucyą a Bellakiem, którego postać wybornie jak zawsze odtwarza p. Woleński, odegrana była prawdziwie koncertowo, zarówno jak scena między Joanną i Pawłem (p. Kwieciński); oraz Rogerem (p. Hierowski) i Zuzanną, której pełną wdzięku przedstawicielką była pani Kwiecińska. Trochę mniej sztywności nie zaszkodziłoby panu Hierowskiemu, a pieszczotliwe szczebiotanie pani Kwiecińskiej połączone ze stereotypowym uśmieszkiem, chociaż nie pozbawione wdzięku, to jednak trudno nie wyznać, że przemaga w w niem czasem dźwięk ostry, a jak każda maniera przynosi ujmę grze tej utalentowanej artystki, której swoboda i umiejętne traktowanie roli, zasługuje z drugiej strony na najszczersze uznanie.

I tym razem, podobnie jak w „Walce o byt", „panie i panowie" zapełniający jako goście salony, wyglądali zupełnie odpowiednio. Zerwano snać z tradycyą wprowadzania w ten sposób żywiołu komicznego na scenę, co z uznaniem podnieść należy.

Zaznaczyć też wypada, że influenza przestała już grasować w sferach teatralnych. Afisz wymienia daleko mniej chorych: p. Wojdałowicz jest już chwała Bogu rekonwalescentem. Wczoraj zaś mieliśmy przyjemność oglądać z daleka, w loży, pannę Pysznikównę. Influenza nie zostawiła żadnych śladów... przyszła tylko, zobaczyła i — została zwyciężoną. Zasłużony to los zuchwalców....

Utalentowana artystka wystąpi w niedzielę w „Zemście" Fredry. Rolę Papkina odegra p. Fiszer, a rolę Klary panna Pysznikówna.

Z repertoaru zaznaczamy, że dziś po raz trzeci odegraną będzie „Walka o byt" Daudeta. W sobotę po raz piąty „Koteczki". W niedzielę po południu „Pani majstrowa z Chorążczyzny", a wieczorem „Zemsta". Jutro po południu przedstawienie wielkiej dioramy p. Kozłowskiego.

Przesilenie w Burgteatrze. *Wiener Abendpost* donosi, że w miejsce bar. Bergera, który otrzymał dymisyę na własne żądanie, prowizorycznym artystycznym sekretarzem został mianowany dr. Burghard, c. k. wicesekretarz w Ministerstwie oświaty. P. Sonnenthal pozostaje nadal czasowym dyrektorem. Nowy sekretarz liczy zaledwo lat 30; jest on nadzwyczaj uzdolnionym prawnikiem, a dzieło jego p. n. „Austryackie prawo prywatne" zwróciło na niego uwagę uczonego świata. Na polu beletrystyki wystąpił raz jeden z poematem świadczącym o uzdolnieniu poetyckiem autora. Dr. Burghardt jest żonaty.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Stan z dniem 31 stycznia 1890.

Asygnaty, czeki i wkładki oszczędności 1,711.402 zł. 16 ct. Emisye: *a*) 4½ procentowe listy zastawne 15,243.550 zł. i. w. *b*) obligacye komunalne 1,170.900 i. w. Razem 16,414.450 zł. i. w.

Targ zbożowy. *)

Dnia 7 lutego 1890.

Lwów, pszenica 8·75 do 9·60, żyto 7·50 do 8·10, jęczmień 6·25 do 8·50, owies obroczny 7·50 do 8·—, rzepak 15 50 do 16·50, groch 6·75 do 12·—, wyka 5·50 do 6·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 49·— do 65·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 8·50 do 9·50, żyto 7·25 do 7·85, jęczmień browarny 6·—do 8·—, owies—·— do 7·50, groch 6·50 do 11·—, wyka 4·80 do 5·25, rzepak 15·— do 16.—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 48·— do 64·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·90 do 9·70, żyto 7·65 do 8·30, jęczmień 6·75, do 8·70, owies 7·25 do 8·—, groch 7·— do 12·—, wyka —·— do —·—, rzepak 15·65 do 16·75, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 50·— do 65·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 8·40 do 9·20, żyto 7·10 do 7·70, jęczmień 6·— do 8·—, owies 7·50 do—·—, groch 6·— do 12·—, wyka —·— do —·—, rzepak 15·— do 16·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 48·— do 63·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo *netto* bez worka.

Chmiel od 25·— do 45·— zł. za 56 kilo, *loco* Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów *pro loco* Lwów 11·50 do 11·75 zł.

*) Przedruk wzbroniony.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 25 stycznia do 1 lutego bez opłaty akcyzowej. Pszenica 8·90 do 9·20, żyto 7·60 do 7·80, jęczmień browarny 7·06 do 8·—, pastewny 6·10 do 6·55, owies 7·15 do 7·40, hreczka 6·50 do 6·75, kukurudza zeszłoroczna 6·— do 6·50, nowa 5·75 do 6·—, groch do gotowania 8·50 do 9·50, pastewny 6·50 do do 7·—, fasola 9·— do 13·50, bobik 6·25 do 6 75, wyka 6·25 do 7·25, koniczyna 35·— do 60·—, anyż rosyjski 24·— do 26·—, anyż płaski 20·— do 23·—, kminek 19·— do 20· , rzepak zimowy 15·— do 15·50, letni 15·— do 6·—, lnianka 8·— do 9·75, nasienie lniane 8·50 do 9·—, nafta zwykła 13·50 do 14·50, salonowa 16 50 do 18·75, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 literprocentowy kontyngentowany z podatkiem konsumcyjnym 45·65 do 46·05.

Kółka rolnicze. Dnia 22 listopada z. r. na pierwszem posiedzeniu nowo wybranego zarządu głównego na następne trzylecie ukonstytuował się zarząd główny wybierając: Prezesem p. Bolesława Augustynowicza, wiceprezesem p. Tymoteusza Mandybura, em. radcę i inspektora szkół krajowych, skarbnikiem ks. infułata dr. Feliksa Zabłockiego, sekretarzem p. dr. Bronisława Dulębę; do wydziału wykonawczego weszli: pp. Baranowski Bolesław, inspektor szkół kraj.; Barański Antoni, dr., prof. szkoły weterynaryi; Bielański Władysław, delegat Tow. wzaj. ubezpieczeń; Bisanz Gustaw, prof. Politechniki; Olszewski Stanisław, inspektor szkół krajowych; Onyszkiewicz Zdzisław, właść. dóbr; Porceri Ksawery, dyrektor składów zbożowych; Rylski Tomasz, profesor wyższej szkoły roln. w Dublanach i Wilczyński Albert.

W miesiącu listopadzie zawiadomiły zarząd główny Towarzystwa o swojem zawiązaniu następujące Kółka: 455) Jaślany, powiat Mielec, założył p. Ksawery Bosak, nauczyciel, przy współudziale ks. proboszcza Busia; 456) Bieńkówka, powiat Myślenice, założył p. Klemens Zagórski, nauczyciel, przy współudziale tamtejszego duchowieństwa i p. naczelnika gminy Marcina Gaczora; 457) Jaryczów nowy, pow. Lwów, zał. p. Wilhelm Halnza, nauczyciel; 458) Byczów, pow. Wadowice, zał. kierownik tamtejszej szkoły Józef Bandoła, przy pomocy ks. proboszcza Stanisława Lachmanna i naczel. gm. p. Jana Szweda; 459) Chmielów, powiat Tarnobrzeg, zał. p. Jan Grieswald, dzierżawca dóbr; 460) Iwkowa, pow. Brzesko, zał. p. Wojciech Salabura, nauczyciel, i naczelnik gminy p, Mikołaj Skirło; 461) Krzeszów, powiat Żywiec, założył ks. Stanisław Niziołek, wikary tamtejszy; 462) Jodłowa, powiat Pilzno, zał. p. Józef Swiątkowski, nauczyciel w Dębowej, przy współudziale tamtejszego właść. dóbr p. Ludwika Kollata i ks. Jędrzeja Rymara, miejscowego wikarego; 463) Malinówka, pow. Brzozów, zał. Jan Konieczny, miejscowy nauczyciel; 464) Kondratów, pow. Złoczów, zał. Julian Grabianka, nauczyciel, przy współudziale nacz. gm. p. Władysława Sobczyńskiego; 465) Chocznia, pow. Wadowice, zał. p. Franciszek Wiśniowski, tamtejszy kierownik szkoły; 466) Podhajce, powiat, założył ks. Władysław Wańkowicz, wikary miejscowy.

Do Towarzystwa przystąpili jako członkowie wspierający pp. Gustaw Bisanz, prof. Politechniki; Antoni Fibich, c. k. notaryusz w Mielcu; Mieczysław Szymberski, dyrektor spółki handlowo-przemysłowej w Mielcu; Ludwik Mandybur, adjunkt sądowy w Busku.

Zarząd główny oprócz bieżących wkładek od członków wspierających, otrzymał na wydawnictwo Przewodnika następujące datki: Wydział Rady pow. w Krakowie 15 złr.; Towarzystwo rolniczo-okręgowe w Nowym Sączu 5 złr.; pp. Wacław Kolbe z Krakowa 2 zł.; Leon Stachów, nauczyciel ze Sniatyna 10 zł. (pierwsza rata z ofiarowanych 50 zł.); ks. Jan Turczański z Gołogór 1 zł.; Kółko rolnicze w Sasowie 4 zł. i Wojciech Owoc, słuchacz św. teologii rz. kat. w Przemyślu 1 zł.

Za wszystkie te dary składa zarząd główny szanownym ofiarodawcom serdeczne podziękowanie, jak również p. Władysławowi Zawadzkiemu, literatowi we Lwowie, który z okazyi walnego zgromadzenia ofiarował dla Kółek rolniczych w darze cały nakład, złożony z 1400 egzemplarzy, przez niego napisanej popularnej książeczki: „O uprawie roli, pogadanka dla gospodarzy wiejskich. Lwów 1888".

W ostatnich miesiącach wysłał zarząd główny do nowo zawiązanych Kółek rolniczych i do tych, którzy w przesłanych rocznych sprawozdaniach wykazali brak książeczek, a mianowicie do Kółek rolniczych: Rzochów, Chrząstów, Babice, Pstrągowa, Jeleń, Biesiadki, Złotniki, Żórawniki, Porąbka uszewska, Chmielnik, Tworkowa, Dylągówka, Łysiec, Wicyń, Wyżniany, Bieńkówka, Jaślany, Jaryczów, Liszki, Wybranówka, Zygodowice, Krzeszów, Bouszow, Malinówka, Iwkowa, Ryczów, Jodłowa, Hołosko, Żarnówka, Chmielów, Hanaczów i Kondratów, 1414 książeczek, razem w tym roku wysłano książek tak w polskim jak i w ruskim języku 3101 egzemplarzy.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pani i Najdost. Arcyksiężniczka Marya Walerya wyjadą, wedle dotychczasowych dyspozycyj w przyszły poniedziałek, dnia 10-go b. m. na dłuższy pobyt do Budapesztu, dokąd udał się już wczoraj wieczorem Najj. Pan.

Do *Czasu* telegrafują z Wiednia: Uchwalony na ostatniej galicyjskiej sesyi sejmowej projekt ustawy, normującej stosunki służbowe pisarzy gminnych w gminach wiejskich, nie otrzymał Najwyższej sankcyi. Powodem odmowy było nieuwzględnienie przez Sejm życzeń, wyrażonych przez Rząd krajowy, tak w komisyi gminnej, jak i w pełnej Izbie, podczas dyskusyi nad projektem ustawy, mianowicie, iż w ustawie nie zostało władzom rządowym zastrzeżone prawo wystąpienia z własnej inicyatywy po myśli §. 108 ustawy gminnej przeciw pisarzom gminnym, jeśliby ci obowiązków, wypływających z poruczonego zakresu działania, należycie nie wykonywali, lub w ten sposób je zaniedbywali, iż bez naruszenia dobra publicznego pełnienie tych obowiązków nie mogłoby być im dłużej pozostawione.

Oprócz powyższego zasadniczego powodu odmowy sankcyi, podniesione zostały jeszcze inne, drobniejszej natury.

Politik pisze:

Odbieramy z Wiednia radosną wiadomość, iż na posiedzeniu komisyi parlamentarnej prawicy w d. 5 b. m. można było stwierdzić, że od czasu odroczenia Rady państwa przed świętami Bożego Narodzenia nic zgoła nie zmieniło się w konstelacyi na prawicy i że dotychczasowe przyjazne stosunki wszystkich klubów tego stronnictwa trwają bez przerwy, umożliwiając tem samem dalsze jednolite działanie.

Dzienniki warszawskie donoszą:

Roboty regulacyjne na Wiśle i Sanie w pobliżu granicy austryackiej mają być prowadzone na większą skalę, a to wskutek porozumienia się władz austryackich z tutejszym okręgiem komunikacyi. Roboty regulacyjne już w części są wykonane na przestrzeni od granicy austryackiej do Zawichosta, kosztem prawie półtora miliona rubli, w czasie od roku 1881-go do r. z. Objęte kosztorysem prace pociągną za sobą koszt trzech milionów rubli i to tylko na terytoryum Królestwa Polskiego. Czas trwania robót oznaczono w przybliżeniu na pięć lat czasu. W okręgu komunikacyi przygotowane są plany i kosztorysy na nową seryę robót regulacyjnych pomiędzy Puławami a Zawichostem, których wykonanie kosztowałoby 7 miljonów rubli, wskutek czego roboty owe odłożono na czas dłuższy.

Dzienniki berlińskie donoszą, iż podczas wtorkowego obiadu parlamentarnego ks. Bismarck poruszył w rozmowie ze swymi gośćmi także sprawę reformy podatków, podnosząc przytem potrzebę opodatkowania dochodu od zagranicznych papierów.

Skutkiem ogłoszenia w *Reichsanzeiger* znanych nam w telegraficznem streszczeniu dwóch reskryptów cesarskich, zapowiadających znaczne rozszerzenia socyalno-politycznego programu rządowego nastąpił rychlej niż oczekiwano oficyalny komentarz do nominacyi nowego pruskiego ministra handlu. Stwierdza on też całkowicie domysł, iż ba-

ron Berlepsch został powołany do przeprowadzenia daleko sięgających reform na polu socialno-politycznego ustawodawstwa.

Obiega pogłoska, iż w miejsce barona Berlepscha ma zostać młodszy syn kanclerza hr. Wilhelm Bismarck naczelnym prezydentem prowincyi nadreńskiej.

P. Berlepsch objął wczoraj urzędowanie.

Wydział berlińskiej reprezentacyi miejskiej wybrany dla przygotowania wyboru pierwszego burmistrza Berlina oświadczył się jednogłośnie za ponownym wyborem Forckenbecka.

W pruskiej Izbie dep. uczyniono wniosek o zaprowadzenie na kolejach żelaznych w Prusach taryfy strefowej.

Wedle depeszy prywatnej z Belgradu, znany przewódca opozycyi bułgarskiej Cankow wydał podobno gwałtowną proklamacyę do Bułgarów, w której wzywa lud, aby wypędził księcia, a księcia wzywa, aby ustąpił, jeśli nie chce stracić życia.

Zaburzenia uliczne w Paryżu, które zaszły kilka razy po zgromadzeniach wyborczych, zniewoliły ministerstwo do wydania rozkazu, który postanawia, ażeby grupy osób, które z okrzykami lub śpiewem wychodzą na ulicę, były rozpędzane przez kawaleryę i żandarmeryę.

Przyszły budżet, który przedstawi p. Rouvier za dziesięć dni, zawierać ma oprócz nowych projektów nieuciążliwych podatków pośrednich, także plan jednolitego budżetu, w któryrnby nie figurowały nadal wydatki na uzbrojenia, jako nadzwyczajne, lecz objęte były budżetem zwyczajnym.

Izba deputowanych zakończyła obrady nad projektem tworzenia komisyj, czyli wydziałów wielkich.

W prasie belgijskiej odezwały się liczne protesta przeciw umówionemu już niemal przez rządy belgijski i pruski podziałowi neutralnego terytoryum, które nazywa się Moresnet i jest włością, położoną na pograniczu prowincyi leodyjskiej a okręgu politycznego akwisgrańskiego. Dzienniki mniemają, że gdyby mieszkańcom dano do wyboru, oświadczyliby się wszyscy za Belgią. Przy podziale zastosowano tylko zasadę, że słabszy uchylić się musi przed silniejszym. Moresnet, jako mała cząsteczka, musi poddać się w milczeniu traktatowi belgijsko-pruskiemu. Ale tak samo, jak rząd belgijski okazał się skłonnym do rozdzielenia maleńkiego terytoryum, mogłyby kiedyś większe państwa postanowić rozdzielenie Belgii, która względem tych mocarstw stanowi także tylko „Moresnet". Przeciw wywodom tym wystąpiła, jak donoszą, *Kölnische Ztg*.

Portugalskie „Towarzystwo geograficzne" wybrało deputacyę, złożoną z 50 członków, która wręczyła królowi don Carlosowi w obecności jego małżonki Amelii i prezesa ministrów, adres w sprawie kolonij i zatargu z Anglią. Adres odznacza się wielkiem umiarkowaniem. O Anglii wspomina tylko, iż postąpiła z „niezwykłą i niezmierną gwałtownością". Właściwy cel adresu polega na tem, ażeby dać inicyatywę do przeobrażenia portugalskiej administracyi kolonialnej. „Życzeniem naszem jest — kończy adres — ażeby mogło przyjść do przeobrażenia polityki i administracyi kolonialnej. W obu tych gałęziach byłby pożądany kierunek prawidłowy, praktyczny i trwały, któryby wytrwale uwzględniał niezbędne potrzeby czasu, tudzież interesa ekonomiczne narodu".

Times w ostatnim numerze występuje z argumentem, że kolonie wszystkim innym narodom, prócz Anglii, przynoszą szkodę, że zatem Anglia, tylko z miłosierdzia nad Portugalią, tak pragnie zabrać terytoryum, do którego Portugalczycy roszczą pretensye.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 7 lutego. Najjaśniejszy Pan odjechał wczoraj wieczorem do Budapesztu.

Praga, 7 lutego. Najj. Pan ofiarował z prywatnej Swej szkatuły złr. 20.000 dla czeskiej Akademii Umiejętności.

Wiedeń, 7 lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu, Izby deputowanych przedłożył Rząd projekt ustawy w sprawie konwersyi 5 prc. obligacyj państwowych kolei zachodniej.

Dep. Kokoschinegg i towarzysze interpelowali p. Ministra skarbu czy byłby gotów wnieść projekt ustawy o obniżeniu stopy procentowej przy zaległościach podatkowych.

Dep. Gross i towarzysze zapytywali dlaczego Rząd nie starał się zaradzić temu aby podczas ostatniej epidemii influenzy w Wiedniu nie zawieszano wypłat w kilku kasach dla chorych robotników.

Dep. Proskowetz i towarzysze interpelowali p. Ministra handlu czy nie zamierza za przykładem Węgier przystąpić do reformy taryf osobowych na kolejach austryackich i do obniżenia taryfy towarowej.

Izba przeszła następnie do porządku dziennego.

Brody, 7 lutego. (*Tel. pryw.*) Izba handlowa postanowiła wnieść petycyę o zniesienie tymczasowe cła na żyto, z powodu klęski, spowodowanej nieurodzajem zeszłorocznym w Galicyi i konieczności starania się o ziarno na zasiew.

Kolej południowa postanowiła udzielić urzędnikom i sługom państwowym od 1 marca na wszystkich liniach zniżenie cen o połowę przy jazdach urzędowych i nieurzędowych.

Wiedeń, 7 lutego. Komisya budżetowa uchwaliła oba projekta ustaw, tyczące się podwyższenia kongruy wikaryuszów eksponowanych, następnie etat ministerstwa obrony krajowej, bez zmiany. Wciągu rozprawy oświadczył minister obrony krajowej, że sprawa ustawodawczego uregulowania dostawy podwód dla wojska wkrótce przez rząd przedłożoną zostanie, a dalej, że ministerstwo zamierza zająć się nowelą do ustawy o taksach wojskowych.

Polit. Corresp. oświadcza, na podstawie upoważnienia z autentycznego źródła, że zupełnie nieusprawiedliwione są doniesienia niektórych dzienników, jakoby zamierzone uwzględnienie prochu bezdymnego wobec ukończonego uzbrojenia armii nowemi 8mio milimetrowemi karabinami repetjerowemi, musiało koniecznie pociągnąć zmiany, które sprowadziłyby nowe ciężary finansowe i pewne obawy co do pogotowia wojennego armii. Już bowiem przy konstrukcyi karabinów repetjerowych uwzględniono z góry zaprowadzenie prochu bezdymnego; cała zmiana, jaką będzie potrzeba przeprowadzić, ogranicza się wyłącznie do poprawy przyrządu regulującego przy repetjerach, co nie przeszkodzi ani pogotowiu armii, ani nie pociągnie za sobą znacznych finansowych obciążeń.

Wiedeń, 7 lutego. *Wiener Abendpost* dowiaduje się, że w Ministerstwie spraw wewnętrznych prace przygotowawcze do reformy sejmu czeskiego, ordynacyi wyborczej i urządzenia kuryj narodowych w sejmie czeskim, w myśl uchwał konferencyi ugodowej w pełnym są toku. Co do rozdziału ciała wyborczego wielkiej allodyalnej własności na większą liczbę ciał wyborczych, a to według rozgraniczeń terytoryalnych, wysłano już dnia 2 b. m. do Pragi polecenie do zebrania odpowiedniego statystycznego materyału.

Projekt ustawy tyczący się używania języków krajowych w czeskich władzach autonomicznych odesłano dnia 29 z m. do reprezentacyi krajowej w Pradze, celem ponownego zbadania i przedłożenia go sejmowi. Dalej wysłał p. Minister oświecenia rozporządzeniem z d. 30 z. m. do Pragi odpowiednie polecenia celem wypracowania tych projektów ustaw, które są potrzebne dla wykonaniach uchwał konferencyi, odnoszących się do składu i wprowadzenia w życie Rady szkolnej krajowej, oraz tak zwanych szkół mniejszości. Te projekta do ustaw, jak niemniej wniosek o potrzebne w skutek ugody zmiany w regulaminie czeskiej Rady szkolnej krajowej zostaną Ministerstwu oświecenia najpóźniej do dnia 1 marca do zatwierdzenia przedłożone.

Wiedeń, 7 lutego. W wielkiej sali festynowej nowego ratusza, wczoraj poraz pierwszy otwartej, z powodu przyjęcia u burmistrza Prixa, zgromadzili się wszyscy pp. Ministrowie wspólni i przedlitawscy, najwyżsi dygnitarze dworu, naczelnicy władz wojskowych i cywilnych, duchowieństwo, wielu członków Izby panów i Izby posłów, artyści, uczeni, publicyści, reprezentanci świata finansowego i korporacye autonomiczne. Przyjęcie było świetne w całem tego słowa znaczeniu.

Wiedeń, 7 lutego. (*Tel. pryw.*) Klub czeski wydał wczoraj jednomyślnie oświadczenie, że ugoda względem wstąpienia Niemców do sejmu czeskiego nie zmienia bynajmniej obecnego stanowiska czeskich deputowanych z Czech do Morawy. Klub czeski uważa wszystkie narodowe i cywilizacyjne dążenia ludu czeskiego na Morawie i Szląsku jako swoje i jest gotów wspierać je całym wpływem.

Rjeka, (Fiume) 7 lutego. W stanie zdrowia hr. Andrassy'ego nie nastąpiło polepszenie.

Belgrad 7 lutego. (*Tel. pryw.*) Przybyło tutaj wiele osób skompromitowanych w ostatnich zajściach w Bułgaryi.

Sofia, 7 lutego. Mieszkający w Ruszczuku handlarz win, Kołupkow, były oficer rossyjski, został uwięziony. Przy rewizyi w jego mieszkaniu znaleziono papiery kompromitujące, udowadniające, że Kołupkow utrzymywał stosunki z dragomanem rossyjskiego poselstwa w Bukareszcie i z Panicą. Pókój w kraju nienaruszony; oprócz podanych już doniesień, nie było żadnych zajść.

Sofia, 7 lutego. W sprawie Panicy obiegają rozmaite wersye. Według najprawdopodobniejszej wersyi, udało się Panicy przekupić wielu ludzi, między tymi trzech wojskowych niższych stopni. Ludzie ci na zgromadzeniu, umyślnie w tym celu zwołanem, zgodzili się na usunięcie księcia Ferdynanda i teraźniejszego rządu. Wszakże kwestya zastąpienia księcia wywołała w łonie zgromadzenia różnice. Panica był za przywołaniem napowrót księcia Battenberga. Zgromadzenie było burzliwe i doszło do wiadomości władzy, która widziała się zniewoloną do stanowczego wkroczenia. Obecnie należy wyczekiwać rezultatu śledztwa.

Monachium. 7 lutego. Połączony wydział Izby poselskiej i rady państwa, odrzucił jednogłośnie wniosek centrum, żądający oświadczenia, że *placetum regium* nie ma być rozciągane do nauki religii i etyki, a to jako formalnie niemożliwe do dopuszczenia. Wniosek Izby poselskiej, ażeby rząd wpływał w Radzie związkowej aby wezwano do powrotu dotknięte banicyą zgromadzenie redemptorystów, został przyjęty.

Stuttgard, 7 lutego. Śledztwo przeciw Müllerowi z powodu zamachu na księcia Wilhelma, zostało powstrzymane, ponieważ skonstatowano, że Müller ulega zboczeniu umysłowemu.

Paryż, 7 lutego. Dzienniki wieczorne donoszą, że sędzia śledczy zarządził sądowe ściganie członków rady administracyjnej *Société des métaux*, a mianowicie sekretarzy pp. Leveyssière i Joubert, oraz prezydenta rady administracyjnej *Comptoir d'Escompte*, pana Hentsch, a to za rozdzielanie fikcyjnych dywidend.

Według *Siècle*, w sprawie ścigania osób skompromitowanych w sprawie *Société des métaux*, nie zarządzono dotychczas nic jeszcze stanowczego. Doniesienie dzienników wieczornych co do Jouberta, może się i nie sprawdzi, ponieważ trybunał zajęty jest jeszcze ostatecznem zbadaniem materyału w aktach zgromadzonego.

Paryż, 7 lutego. W komisyi budżetowej potwierdził minister skarbu pogłoski, obiegające o pożyczce, ponieważ mówił o skonsolidowaniu obligacyj z sześcioletnim terminem. Stwierdził też konieczność otwarcia nowych źródeł pomocniczych, ażeby przywrócić równowagę w budżecie państwa. Komisya postanowiła przedłożenia kredytów zwrócić rządowi, który oświadcza, iż zgadza się ponownie zbadać tę sprawę i wyjaśnić czyli nie byłoby możliwem niektóre z tych kredytów zatrzymać do budżetu roku 1891.

Paryż, 7 lutego. Na wczorajszem inauguracyjnem posiedzeniu zebrania gospodarzy wiejskich z całej Francyi, rzekł prezydent Dampierre: „Pozostańmy panami naszej taryfy cłowej, odrzućmy wszelkie układy handlowe."

Na bankiecie zamykającym obrady narodowego towarzystwa rolniczego oświadczył minister rolnictwa: „Wszyscy zgadzamy się w tem, ażeby żądać mądrej ochrony cłowej".

Sprawa *Société des Métaux* ma przyjść w marcu przed sąd policyi poprawczej.

Rzym, 7 lutego. W Izbie deputowanych, na wniosek, z powodu urzędowego zabronienia obchodu, poświęconego republice rzymskiej z r. 1849, odpowiedział Crispi, iż rząd mniema, że szło tutaj nie o uczczenie historycznego faktu, ale o to, ażeby przypomnieć sam ten wypadek, coby Francyę niemile dotknąć mogło. Włochy znajdują się z Francyą w stosunkach jak najlepszych i pragną je utrzymać. Odpowiadając na interpelacyę o zaburzenia w uniwersytetach, szczególnie w Neapolu, oświadcza Crispi, iż rząd poczytuje zachowanie się władz uniwersyteckich jako zupełnie usprawiedliwione. Wyraża nadzieję, że wkrótce zapewne uniwersytet w Neapolu będzie na nowo otwarty. W razie powtórzenia się zaburzeń, musiałby rząd i parlament chwycić się środków energicznych.

Rzym, 7 lutego. Sąd poprawczy w Neapolu skazał czterech studentów aresztowanych podczas zaburzeń studenckich na więzienie od 6 do 20 dni.

Rzym, 7 lutego. Kardynał Pecci (brat Papieża) jest umierający. Minister wojny ma się lepiej.

Londyn, 7 lutego. W kopalni węgla Abersychan wybuchły wczoraj gazy. Dotychczas znaleziono 60 osób zabitych.

Konstantynopol, 7 lutego. Komunikat urzędowy nazywa zupełnie fałszywemi doniesienia, jakoby skutkiem ogłoszenia fermanu sułtańskiego wzrastało na Krecie niezadowolenie, jakoby przygotowywało się tam ogólne powstanie i jakoby Rossya, Francya, Anglia i Włochy przesłały Turcyi notę o zmianę fermanu. Na Krecie panuje spokój, a pomiędzy Muzułmanami i ludnością chrześciańską najlepsza zgoda.

Konstantynopol, 7 lutego. Protokół ostateczny w sprawie niemiecko-tureckiego traktatu handlowego, został przez niemieckich i tureckich delegatów podpisany.

Rio Janeiro, 7 lutego. Rozkazem dziennym mianowani zostali Fonseca naczelnym wodzem armii (generalissimus), Constant generałem brygady, a Vadenkalk wiceadmirałem.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 lutego 1890 r. godzina 5 minut 40. Akcye kredytowe 323·65, Anglo-austryackie —·—, Akcye banku dla krajów koronnych 239·5, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa 88·80, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe 106·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 4½ prc. —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9·42·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**.

W teatrze hr. Skarbka.

W piątek dnia 7 lutego 1890.

Po raz trzeci:

Walka o Byt

(La lutte pour la vie)

dramat w 5 aktach a 6 odsłonach Alfonsa Daudeta.

Osoby:

(Przedstawiony po raz pierwszy w Paryżu w teatrze Gymnase na dniu 30 października 1889 r.)

Vaillant . . . pan Zboiński
Paweł Astier, deputowany . pan Woleński
Chemineau, pomocnik adwokata pan Kwieciński
Hr. Adriani oficer gwardji papieskiej . . . pan Walewski
Antoni Caussade, chemik . pan Wysocki
Lortigue, sekretarz Pawła . pan Hierowski
Heurtepize, odźwierny w zamku Mousseaux . . . pan Dębicki
Notaryusz . . . pan Senowski
Książę Bretigny, członek akadomji pan Szobert
Stefan, służący Pawła . pan Stróżewski
Oficer pierwszy . . pan Gamski
Oficer drugi . . pan Święcki
Posłaniec . . pan Nowicki
Marja Antonina dawniej księżna Padovani obecnie żona Pawła Astiera . . . pani Nowakowska
Marszałkowa . . . pani German
Estera de Séléuy . . pn Pankiewiczówna
Lydja, córka Vaillanta . pani Stachowicz
Margrabina de Rocanère . panna Cichocka
Hrabina de Foder . . pn Urbanowiczówna

Służba, goście.—Rzecz dzieje się w Paryżu i w zamku Mousseaux

Początek o godzinie 7 wieczorem.

Jutro w sobotę po raz piąty „Koteczki" operetka w 3 aktach Hugona Felixa.

Nadesłane.

Dr. Józef Dobrowolski

otworzył kancelaryę adwokacką w Dolinie.

PRZYJECHALI do LWOWA.

dnia 7 lutego.

Hotel Zorża.

Pp. E. hr. Baworowski z Kopeczyniec J. hr. Szeptycki z Przyłbiec, M. hr. Borkowski z Mlelnicy, M. hr. Wolański z Pańszówki.

Hotel Francuski.

Pp. W. hr. Baworowski ze Strusowa, K. hr. Dzieduszycki z Martynowa.

Hotel Angielski.

Pp. S. hr. Konarski z Dubiecka, dr. W. Karczewski z Kowanówki, R. Shrybal z Iwania, Z. Stasiniewicz z Wierzbicy.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego).

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy — o godz. 4 m. 3 po południu pociąg kuryerski — o godz. 7 m. 15 wieczór pociąg mięszany — o g. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski o godz. 3 m. 15 w nocy pociąg mięszany — o godz. 2 m. 20 po południu pociąg kuryerski — o godz. 7 wieczór pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 2 m. 38 w nocy pociąg mięszany — o godz. 2 m. 8 po południu pociąg kuryerski — o godz. 6 m. 22 wieczór pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 2 m. 28 po południn pociąg kuryerski — o g. 8 m 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 9 m. 52 przed południem pociąg mięszany — o godz. 4 m. 11 po południu pociąg kuryerski — o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze o godz. 10 m. 23 przed południem pociąg mięszany — o godz 4 m. 22 po południu pociąg kuryerski — o g. 11 m. 5 w nocy pociąg mięszany.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Do Lwowa przychodzą:

ze STRYJA g. 8 m. 26 z rana pociąg osobowy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;
g. 3 m. 36 po południu pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;
g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Stróż, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;

ze STANISŁAWOWA g. 6 m. 55 z rana pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i Stanisławowa;
g. 2 po południu pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;
g. 8 m. 5 wieczorem pociąg pospieszny z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;

z BEŁZCA g. 5 m. 21 po południu pociąg mięszany.

Odjazd ze Lwowa:

ku STRYJOWI g. 5 m. 50 z rana pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stróż, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;
g. 10 m. 20 przed południem do Stryja, Chyrowa i Suchy;
g. 8 m. 45 wieczorem do Stryja, Chyrowa, Suchy, Ławocznego, Munkacsa; Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna,

w kierunku do BEŁZCA g. 7 m. 43 z rana pociąg mięszany do Bełzca i Sokala;

w kierunku do STANISŁAWOWA g. 9 m. 16 przed południem pociąg pospieszny do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i do Husiatyna;
g. 4 m. 25 po południu pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass i Bukaresztu;
g. 10 m. 13 wieczorem do Stanisławowa, Husiatyna, Czerniowiec i Suczawy;

Godziny podane są według zegara lwowskiego.

Ogłoszeń rozkładu jazdy na szlakach kolei państwowych w Galicyi nabyć można w każdej stacyi po cenie 6 centów za sztukę.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 6. lutego 1890.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądaja walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	187	50	190	50
Kol. lwow.-czer.-jas po 200 zł. wa.	234	50	238	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	298	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	101	15	102	15
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	105	50	106	50
Banku kraj 4½ pr. wa. los. 51 l.	98	50	99	50
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101	50	102	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	101	50	102	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.	94	40	95	40
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52	99	60	100	60
„ „ „ 4 pr. „ „ 56	93	40	94	40
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	55	—	58	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi	46	—	49	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogół. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	—	105	—
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	91	60	92	60
Oblig. komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	50	101	50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a I. emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa.	97	25	98	25
5. Losy miasta Krakowa	23	—	25	—
„ „ Stanisławowa	—	—	36	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	48	5	58
Dukat cesarski	5	55	5	65
Napoleondor	9	38	9	48
Półimperyał	9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny	1	32	1	42
„ „ papierowy	1	28	1	30
100 marek niemieckich	57	55	58	55

(bez kupona; bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. lutego 1890.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	89.10	89.30
luty-sierpień	89.05	89.25
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	89.25	89.45
kwiecień-październik	89.15	89.35
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	133.50	134.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	141.30	141.50
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	143.50	144.50
„ „ 1864 po 100 złr.	176.80	177.40
„ „ 1864 po 50 złr.	176.80	177.40
Renty Com. po 42 litr. austr.	149.60	150.40
Listy zast. domen. państw. po 120 zł 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	102.05	102.25
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	110.90	110.80
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.25	105.25
Galicyi	104.50	105.50
Niższej Austryi	109.—	110.25
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	88.75	89.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	167.20	167.70
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	325.50	326.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	588.—	591.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	300.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł	240.80	241.40
Bank austro-węgierski a 600 zł.	932.—	934.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	59.50	60.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	334.—	336.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2640.—	2648.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	187.—	187.50
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	235.—	235.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	220.25	220.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	137.40	137.80
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	195.—	195.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	101.—	101.70
„ „ „ premiowe po 3 pr.	108.25	108.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	98.50	99.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.80	—.—
„ „ „ „ po 5 pr.	101.60	—.—
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	101.60	—.—
Banku kraj 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	100.25	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	105.60	—.—
Banku aust. węg. 4½ pr.	101.40	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	100.50	101.50
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	101.50	102.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	102.—	102.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100.90	101.60
„ „ po 100 zł. w. a	101.50	102.50
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	10[illegible].—	10[illegible].50
dtto (Jarosław-Sokal)	99.	99.40
Kol. gal. Lwów-Czern. Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	82.50	83.30
z r. 1884	90.30	9[illegible].90
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	102.—	102.60
6. Losy.		
Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	183.50	183.50
Clarego po 40 zł. m. k.	58.—	59.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	130.75	131.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	36.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.50	24.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24.—	24.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a	61.—	62.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	57.—	57.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	19.70	20.—
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.60	12.90
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.50	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	60.25	61.25
St. Genois po 40 zł. m. k	—.—	—.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	—.—	34.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	151.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	7[illegible].—
Waldsteina po 20 zł. m k.	40.25	41.25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	55.—	56.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.35	118.85
Paryż za 100 fr.	46.85.—	46.90.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.58.—	5.60.—
„ pełnej wagi	5.54.50	5.56.50
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.40.50	9.42.50
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 6. lutego 1890.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	88	80
„ „ „ w srebrze	88	95
Renta w złocie	110	60
5 pr. austr. renta marcowa	101	90
Akcye banku austro-węgier	934	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	324	—
Londyn	118	45
Napoleondor	9	42
Dukat cesarski men.	5	59
100 marek niemieckich	57	82½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 9240 (719 2—3)

Dnia 21 lutego 1890 o 10 godzinie rano odbędzie się w tutejszym Sądzie ponowna licytacya realności Feliksa Skórskiego własnej pod nr. 306 w Oleszy położonej ciało tabularne stanowiącej wykazem hipotecznym l. 809 księgi gruntowej gminy katastralnej Olesza objętej, celem zaspokojenia sumy 3000 zł. zpn. na rzecz Karola Jakubschego.

Realność ta także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 8761 zł.

Wadyum 10 prc.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem adwokat dr. p. Karol Schweizer.

Reszta warunków i wyciąg tabularny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 28 listopada 1889.

L. 12594 (713 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Anny Szklarczukowej w kwocie 40 zł. aw. zpn. odbędzie się dnia 24 lutego 1890 i dnia 24 marca 1890 w tusądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Petra Hrabara własnej w Muszkatówce pod l. kons. 147 położonej która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 160 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 16 zł. wa.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Orłowski.

Borszczów, dnia 31 grudnia 1889.

L. 9780 (716 2—3)

C. k. powiatowy Sąd w Kałuszu uwiadamia, że w celu zaspokojenia 50 zł. zpn. na rzecz Majera Weinreba zostanie przeprowadzoną w tutejszym Sądzie egzekucyjna sprzedaż realności l. k. 76 w Turyłowie Wasyla Dutka własnej ciała tabularnego nie stanowiącą w dwóch terminach a to dnia 24 lutego 1890 i 21 kwietnia 1890 każdym razem o 9 godzinie przed południem przy pierwszym za lub wyżej ceny szacunkowej, przy drugim terminie także niżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania stanowi 150 zł.

Wadyum wynosi 15 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Kałusz, 30 sierpnia 1889.

L. 9165 (710 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności zakładu włośc. we Lwowie tj. 9 rat pożyczki po 5 zł. 89 ct z pn. oraz reszty kapit 84 zł. 47 ct. zpn. odbędzie się dnia 25 lutego 1890 i dnia 28 marca 1890 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużników Hawryła Paraszczuka i Maryi Krechowieckiej własnej wyk. hip. 216 i 217 gminy kat. Mykietyńce objętych tamże położonych, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 233 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 23 zł. 30 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Gelehrter w Stanisławowie.

Stanisławów, 11 czerwca 1889.

L. 10147 (718 2—3)

W dniach 26 lutego 1890 i 26 marca 1890 każda razą o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacya realności Leizora Trotter własnej pod lk. 396 w Tłumaczu położonej, ciało tabularno stanowiącej wykazem hipotecznym l. 700 ks. gr. gminy katastralnej Tłumacz objętej celem zaspokojenia sumy 70 zł. zpn. na rzecz Meschulima Sterna.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej zostanie sprzedaną.

Cena wywołania 650 zł.

Wadyum 10 prc.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem adwokat dr. Schweizer.

Reszta warunków i wyciąg tabularny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 19 grudnia 1889.

L. 22039 (68 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu podaje do wiadomości że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego rolnego w Przemyślu przeciw Katarzynie Sztyperowej o zapłacenie sumy 65 zł. przeprowadzona zostanie dnia 19 marca 1890 o godzinie 10 rano w Sądzie bióro nr. 12 sprzedaż realności dłużniczki w Nowosiółkach położonej, wyk. hip. l. 6 ks. gr. gminy Nowosiółki objętej.

Cenę wywołania, która jest ceną szacunkową stanowi kwota 150 zł.

Wadyum 10 prc. tej sumy.

Na powyższym terminie realność za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adwokata dr. Rosenbacha.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, 28 listopada 1889.

L. 10065 (676 1—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 3 po południu w dniu 24 marca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 kwietnia 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności ld. 69 według wyk hip. 1082 księgi grunt. gminy kat. Rawa dłużniczki Tauby Reinert zamężnej Igel własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie pto. 4 rat. po 63 zł. 90 ct. zpn.

Cena wywołania 6000 zł.

Wadyum 600 zł.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut sąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem pana Władysława Górkę.

C. k. Sąd powiatowy.

Rawa, dnia 31 grudnia 1889.

L. 11426 (711 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 142 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Bochni w tut. Sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 37 gm. Ostrów Borek objętej, dłużnika Franciszka Jagły własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 6 marca i dnia 10 kwietnia 1890 roku każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono adw. dr. Weislę.

Wadyum wynosi 20 zł.

Bochnia, dnia 19 listopada 1889.

L. 4502 (712 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 142 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Państwa kameralnego w Niepołomicach w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 32 gm. kat. Swiniarów objętej Maryanny z Buczaków Bryłowej własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 6 marca i 10 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej

Wadyum wynosi 48 zł.

Bochnia, dnia 28 września 1889.

L. 382 (726 1 3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi we Lwowie sumy 174 zł. 56 ct. wa. z pn. licytacyę realności pod lk. 18 spadkobierców Franciszka Łukaszczykiewicza własnej wyk. hip. l. 20 i 23 gminy Kościejów objętej na dzień 6 marca 1890 i na dzień 10 kwietnia 1890 zawsze o godz. 10 rano w biórze 3.

Cena wywołania 725 zł. wa

Wadyum 72 zł. 50 ct.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za, lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej

Resztę warunków, protokół opisania przynależnóści, ocenienia, tudzież wyciąg hip. przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Bliziński.

Lwów, dnia 25 stycznia 1890.

L. 11226 (705 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włośc. a mianowicie 27 rat po 12 zł. wa zpn. odbędzie się dnia 14 marca i 11 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod lk. 187 w Wierzawicach położonej whl. 226 księgi gruntowej tejże gminy Franciszka Kulpy własnej.

Cena wywołania 900 zł. wa.

Wadyum 90 zł. wa.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Leżajsk, dnia 20 grudnia 1889.

L. 10356 (752 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 96 zł. 73 ct. publiczną egzekucyjną sprzedaż połowy realności w Dominikowicach pod nk 61 położonej wyk. hip l. 59 objętej, Wawrzyńca Hałgasa (syna Jakóba) własnej, oraz 14/48 części realności w Kobylance pod nk. 75 położonej wyk. hip. l. 67 objętej, Józefa Hałgasa (syna Jakóba) własnej, na dzień 10 lutego i 10 marca 1890 każdą razą o godz. 9 w Gorlicach.

Cena wywołania, co do pierwszej realności 375 zł, a co do drugiej realności 1050 zł. aw.

Wadyum co do pierwszej 37 zł. 50 ct., a co do drugiej realności 105 zł. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Karola Neumana.

Resztę warunków licytacyjnych protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Gorlice, dnia 16 grudnia 1889.

L. 7848 (756 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 178 zł. 33 ct. aw. zpn. zostanie realność pod lk. 59 rep, 19 w Łopuszance Chominej Kornela i Michała Jaworskich własna dnia 12 lutego 1890 i dnia 14 marca 1890 o godzinie 10 przed południem, na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 600 zł. aw. na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Wadyum wynosi 60 zł- aw.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 30 kwietnia 1889 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli lub którzyby o takowej uwiadomieni nie zostali do rąk kuratora p. Maryana Władyczyńskiego w Staremmieście i przez edykta.

C. k. Sąd powiatowy

Staremiasto, 10 grudnia 1889.

L. 7423 (759 o—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godź. 10 rano w dniu 12 lutego 1890 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 11 marca 1890 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 66/73 w Michniowcu położonej ciała tabularnego nie stanowiącej Iwana Łysejki własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 150 zł. zpn.

Ce a wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków, protokół opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tusdowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono kuratora Stanisława Granatowskiego z Turki.

Turka, dnia 30 września 1889.

Zl. 26695 (683 1—3)

In der Executionssache der k. k. priv. galiz Actienhypothekenbank gegen Schaja Neuberger pto. 3 Raten per 1287 fl s. N. G. wird die öffentliche Versteigerung des in der Bukowinaer Landtafel Einlage Nr. 81 eingetragenen im Sprengel des Bezirksgerichtes Kotzman gelegenen Gutes Jużynetz am 18 März 1890 und am 22 April 1890 jedes mal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten werden.

Der als Ausrufspreis angenommene Schatzungswehrth beträgt 106.000 fl. öw.

Das Vadium 10600 fl. öw.

Am zweiten Termine wird das Gut auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nicht unter einem Dritteil des Ausrufspreises hintangegeben werden.

Die weiteren Bedingnisse, sowie das Protokoll über die Beschreibung des Zugehörs dieses Gutes können hiergerichts eingesehen werden.

Hievon wird auch die dem Aufenthaltsorte nach unbekannte Hypothekargläubigerin Chaja vel Chajcia Neuberger, sowie diejenigen, denen die Feilbietungsausschreibung vor dem ersten Termine etwa nicht zugekommen sein solte, durch den für sie bestellten Kurator Advokaten Dr. Funkenstein hier verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Landesgerichtess Czernovitz, am 28 Dezember 1889.

L. 4475 (417 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kred. włość w likwidacyi we Lwowie a to 28 rat pożyczkowych po 9 zł. wa. zpn. rozpisuje się przymusową licytacyę realności pod lk. 13 subr. 12 w Hrankach Kutach położonej wyk. hip. l. 89 ks. gr. gm. kat Hranki Kuty objętej dłużników Michała, Matrony, Marty, Oryny i Mikołaja Ołeksynów własnej w terminach 20 marca 1890 i dnia 24 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym ck. Sądzie odbyć się mającą.

Cena wywołania stanowi 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Przy pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim także niżej takowej za jakąkolwiekbądź cenę.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony dr. Władysław Pasławski c. k. notaryusz w Chodorowie.

Wyciąg tabularny, akt opisania, protokoł opisania przynależności i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus: registraturze.

Chodorów, dnia 25 września 1889.

L. 16621 (690 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Sine Grossa do Salomona Glassa w kwocie 2000 zł. zpn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 28 lutego i 10 kwietnia 1890 o godź. 9 rano egzekucyjna licyt. całej realności pod lwh. 109 w Ciężkowicach położonej Salamona Glassa własnej.

Cena wywołania 1742 zł. 25 ct.

Wadyum 174 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Antoni Gaszyński z substytucyą adw. dr. Józefa Kremera w Chrzanowie.

Chrzanów 7 stycznia 1890.

L. 6806 (692 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia dłużnej sumy 400 zł. zpn. na rzecz Izraela Korngolda przymusową sprzedaż realności lwh. 1255 gm. Niepołomice objętej a własność Sawy z Kleinmanów Goldbergerowej stanowiącej w dwóch terminach licytacyjnych dnia 5 marca i dnia 11 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sądowem.

Cena wywołania wynosi 880 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w Sądzie.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem p. Teofil Gatty c. k. notaryusz w Niepołomicach.

Niepołomice, dnia 10 stycznia 1890.

L. 5864 (691 3—3)

W dniach 13 marca 1890 i w d. 10 kwietnia 1890 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod lk. 737 w Zawoji położonej, niehipotecznej Jana i Kunegundy Molików własnej.

Cena wywołania 1110 zł.

Wadyum 111 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 19 grudnia 1889.

Wyroki prasowe.

Zl. 21 (520)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 7 Jänner 1890, Z. 11658, die Weiterverbreitung der in Laibach in der Druckerei „Narodna tiskarna" im Jahre 1885 erschienenen Druckschrift: „Tisocletnica Metodova" nach den §§ 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 December 1889, Z. 31176, die Weiterverbreitung der Nr, 145 der Zeitschrift: „Marsneruv Cesky Lloyd" vom 24 December 1889 wegen des Artikels: Take vonocni uvaha" nach § 65 lit. a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Presgericht in Tabor hat mit den Erkenntnissen vom 6 Jänner 1890, Z. 193, die Weiterverbreitung der zweiten Auflage der Nr. 1 der Zeitschrift: „Selske Noviny" vom 3 Jänner 1890 wegen der Artikel: „Rolnictvu Ceskemu", „Klerikalni Vecerni Listy" und „Z Ruska se pise Narodnim Listum" nach dem §§ 65 lit. a und 302 St. G. verboten.

Das Kreisgericht in Chrudin hat mit dem Erkentnisse vom 31 December 1889, Z. 9424, die Weiterverbreitung der Nr. 49 der in New-York in böhmischer Sprache erscheinenden Zeitschrift: „XX. Vek" wegen des darin fortsetzungsweise enthaltenen Romanes: „Roman historicky z doby pritomue" auch § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Tabor hat mit dem Erkenntnisse vom 4 Jänner 1889, Z. 112, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Selske Noviny" vom 3 Jänner 1890 wegen der Artikel: „Pratele rolnici" und „O hlasovani v zemskem vyboru v zależitosti desky Husovy" nach dem §§ 65 lit. a und nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 7 Jänner 1890, Z. 121, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Cervanky" vom 2 Jänner 1890 wegen des Artikels: „Ingersoli o rozvodu manżelstvi" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 10 Jänner 1890, Z. 219, die Weiterverbreitung der Nr. 79 der in Proßnitz erscheinenden Zeitschrift: „Hlas lidu" vom 2 Jänner 1890 wegen der Artikel: „Delnici Pamatujte na delnicky svatek", „1. kveten 1890". „Rużencin sen" und „Ruzne zpravy. Nekterym żyvnostnikum prostejovskym do pamatniku" nach § 302 St. G. verboten.

Upadłości.

L. 1549 (749 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Dawida Krumrischa kramarza w Grzymałowie a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana Sędziego powiatowego Hipolita Łopuszańskiego w Grzymałowie a tymczasowym zarządcą masy p. Wolfa Badiana kupca w Grzymałowie.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 10 lutego 1890 o godzinie 10 z rana przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 10go marca 1890 bądź to bezpośrednio w Sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 21 kwietnia 1890 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłużą prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, który dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Grzymałowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Grzymałowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami

Tarnopol, dnia 26 stycznia 1890.

L. 7356 (643 3 -3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku, ogłasza że po myśli § 154 ust. konk. zniósł konkurs nad majątkiem Chaima Engel nieprotokołowanego kupca w Brzozowie tutejszosądową uchwałą z dnia 10 lipca 1889 l. 3273 otwarty.

Sanok, dnia 24 grudnia 1889.

L. 24 (760 1—3)

Do zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy konkursowej Mojżesza Pritscha, ustanowionego w osobie c. k. notaryusza pana Konstantego Feliszewskiego, ewentualnie do zamianowania innego zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, wyznaczam ponowny termin na dzień 24 lutego 1890 o godz. 9 przedpołudniem.

Zarazem wyznaczam do likwidacyi zgłoszonych wierzytelności i do oznaczenia pierwszeństwa ponowny termin na dzień 24 marca 1890 na który wierzycieli tejże masy rozbiorowej wzywam.

Turkla, 24 stycznia 1890.

L. 316 (764 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako konkursowy uwiadamia, że równoczesną uchwałą zatwierdził w masie konkursowej Matyldy Tetteles we Lwowie dotychczasowego zawiadowcę masy adw. dr. Jamińskiego w tym urzędzie, zaś ustanowił zastępcą zawiadowcy masy adw. dr. Robinsohna koncypienta adwokackiego we Lwowie.

We Lwowie, 25 stycznia 1890.

L. 88 (750)

W sprawie masy rozbiorowej spółki kredytowej w Toporowie wyznaczam celem wyboru zawiadowcy masy, zastępcy zawiadowcy, wydziału wierzycieli, dalej celem powzięcia uchwały względem zrealizowania wierzytelności masalnych, nareszcie celem dodatkowej likwidacyi zgłoszonej wierzytelności termin w tutejszym ck. Sądzie obwodowym na 7 marca 1890 o 10 godz. przedpołudniem, na który wszystkich wierzycieli zapraszam. Z c. k. Sądu obwodowego.

Złoczów, 27 stycznia 1890.

Komisarz konkursowy.

Księgi gruntowe.

L. 494/90 729 1—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszego z 2 października 1888 do l. 24545 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. dla majętności tabularnych:

L. porząd.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	w okręgu Sądu powiatow.	w okręgu Sądu obwodow.
1	Junaszków	Junaszków	Bursztyn	Brzeżany
2	Swistelniki górne	Swistelniki		
3	Swistelniki dolne			
4	Zawadówka I. scheda	Zawadówka	Podhajce	
5	Zawadówka IV. scheda			
6	Wierzbów	Wierzbów i Hołhoeze		
7	Horożanka	Horożanka		
8	Sioło czyli Burty			
9	Ludwikówka			
10	Zagórze	Zagórze	Rohatyn	
11	Dzurków górny, dawniej stanowiący schedę I. II. III.	Dzurków	Obertyn	Kołomyja
12	Dzurków dolny część I. II. III., dawniej stanowiący $^1/_3$ część schedy VI. i całe schedy VII. i VIII.			
13	Sądowa Wisznia Dom. 93 pag. 171.	Sądowa Wisznia, Bortiatyn, Żagrody wielkie i podzameckie, Księżymost	Sądowa Wisznia	Przemyśl
14	Łan popowska rola Dom. 96 pag. 337.			
15	Mraźnica Dom. 46 pag. 53.	Mraźnica	Drohobycz	Sambor
16	Mraźnica Dom. 46 pag. 81.			
17	Dobrohostów Dom. 92 pag. 59.	Dobrohostów		
18	Dobrohostów adwokacya Dom. 116 pag. 1.			
19	Dublany Dom. 92 pag. 74.	Dublany z kolonią Kranzberg	Łąka	
20	Kranzberg Dom. 92 pag. 52.			
21	Hordynia część Dom. 60 pag. 225.	Hordynia		
22	Hordynia część Dom. 3 pag. 53.			
23	Hordynia część Dom. 24 pag. 95.			
24	Hordynia część Dom. 91 pag. 151.			
25	Siekierczyce część także Siekierzyce Rozssowczyzna zwana Dom. 60 pag. 229 i Dom. 91 pag. 145.			
26	Siekierczyce część także Siekierzyce Przedwojowszczyzna zwane Dom. 3 pag. 55 Dom. 60 pag. 213 i Dom. 91 pag. 159.			
27	Podhajczyki Dom. 16 pag. 309.	Podhajczyki	Rudki	
28	Solina Dom. 76 pag. 63.	Solina	Baligród	Sanok
29	Podkale Dom. 498 pag. 163.			
30	Rajskie.	Raiskie		
31	Rostoki dolne	Rostoki dolne		
32	Kalnica	Kalnica		
33	Zawóz	Zawóz		
34	Żernica wyżna	Żernica wyżna		
35	Rybne	Rybne		
36	Sawkowczyk	Sawkowczyk		
37	Polanczyk	Polanczyk		
38	Myczków	Myczków		
39	Wola górecka Dom. 5 pag. 3.	Wola górecka	Brzozów	
40	Podlesie Dom. 491 pag. 55.			
41	Jasionów	Jasionów		
42	Niewistka	Niewistka		
43	Grabówka dolna Dom. 532 pag. 21.	Grabówka		
44	Grabówka górna Dom. 22 pag 233.			
45	Jabłonica	Jabłonica		
46	Mokre	Mokre	Bukowsko	
47	Zawadka	Zawadka		
48	Dąbrówka starzeńska	Dąbrówka starzeńska	Dynów	
49	Paniszczów	Paniszczów	Lutowiska	
50	Hulskie	Hulskie		
51	Chmiel	Chmiel		
52	Serednie małe część	Serednie		
53	Sereduie małe część zwana dolna			
54	Topolsko część Dom. 80 pag 457.	Topolsko	Kałusz	Stanisławów
55	Topolsko część Dom. 30 pag. 149.			
56	Monasterczany	Manasterczany	Sołotwina	
57	Nahujowice Dom. 92 pag. 101.	Nahujowice	Drohobycz	Sambor
58	Tysowice Dom. 70 pag. 352.	Tysowice	Staremiasto	

II. wiejskich:

1. Junaszków,
2. Swistelniki podlegające Sądowi powiatowem w Bursztynie.
3. Zawadówka,
4. Wierzbów,
5. Horożanka, podlegające Sadowi powiatowemu w Podhajcach.
6. Zagórze knihynickie podlegająca Sądowi wowiatowemu w Rohatynie.
7. Dzurków podlegająca Sądowi powiatowemu w Obertynie.
8. Sądowa Wisznia podlegająca Sądowi powiatowemu w Sądowej Wiszni.
9. Mraźnica,
10. Dobrohostów podlegające Sądowi powiatowemu w Drohobyczu.
11. Dublany z kolonią Kranzberg,
12. Hordynia z miejscowością Siekierczyce podlegające Sądowi powiatowemu w Łące.
13. Podhajczyki, podlegająca Sądowi powiatowemu w Rudkach.
14. Solina,
15. Rajskie,
16. Rostoki dolne,
17. Kalnice (ad Cisna),
18. Zawóz,
19. Żernica wyżna,
20. Rybne,
21. Sawkowczyk,
22. Polanczyk,
23. Myczków, podlegające Sądowi powiatowemu w Baligrodzie.
24. Wola górecka,
25. Jasionów,
26. Niewistka,
27. Grabówka,
28. Jabłonica, podlegające Sądowi powiatowemu w Brzozowie.
29. Mokre,
30. Zawadka, podlegające Sądowi powiatowemu w Rukowsku.
31. Dąbrówka starzeńska podlegająca Sądowi powiatowemu w Dynowie.
32. Paniszczów,
33. Hulskie,
34. Chmiel,
35. Seredne małe podlegające Sądowi powiatowemu w Lutowiskach.
36. Topolsko,
37. Ubrynów stary podlegające Sądowi powiatowemu w Kałuszu.
38. Manasterczany podlegająca Sądowi powiatowemu w Sołotwinie.
39. Nahujowice podlegająca Sądowi powiatowemu w Drohobyczu.
40. Tysowica podlegająca Sądowi powiatowemu w Staremmieście, i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczonych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1go grudnia 1889. upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b) ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 99 d. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 września 1890 a to:

co do majętności tabularnych pod. I. 1 do 58 do przynależnych Trybunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości pod II. 1. do 40 do tyczących c. k. Sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż powyższy termin nie może być ani przedłużonym ani też z powocu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Z Rady c. k. wyższego sądu krajowego

Lwów, dnia 9 stycznia 1890.

SIMONOWICZ w. r.

L. 425 (730 1—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości iż projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 dz. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych, od dnia 1 marca 1890 za nową księgę uważanym być ma

I. dla majętności tabularnych:

L. porząd.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	w okręgu Sądu powiatow.	w okręgu Sądu obwodow.
1	Kosztowa Dom. 39 pag. 123	Kosztowa	Dubiecko	Przemyśl
2	Koziowa Dom. 19 pag. 445	Koziowa	Skole	Sambor
3	Łomna Dom. 70 pag. 331	Łomna	Turka	
4	Łomna kolonia Dom. 70 pag. 461			
5	Polanki czyli Polanka	Polanki	Baligród	Sanok
6	Przystóp	Przysłup		
7	Strubowiska	Strubowiska		
8	Zawój	Zawój		
9	Buk	Buk		
10	Wydrna	Wydrna i Krzywe	Brzozów	
11	Orzechówka	Orzechówka		
12	Chodorówka	Chodorówka	Dynów	
13	Bachórz	Bachorz		
14	Zawadka ad Jaśliska właściwie Zawadka rymanowska	Zawadka rymanowska	Rymanów	
15	Stańkowa	Stańkowa	Kałusz	Stanisławów
16	Komarówka	Komarówka	Monasterzyska	
17	Dubnie vel Dubienko	Dubienko		
18	Porohy	Porohy	Sołotwina	
19	Ścianka	Scianka	Złoty Potek	
20	Snowidów	Snowidów		
21	Ostra	Ostra		
22	Jamne			

II. wiejskich:

1. Kosztowa podlegająca Sądowi powiatowemu w Dubiecko.
2. Koziowa podlegająca Sądowi powiatowemu w Skole.
3. Łomna podlegająca Sądowi powiatowemn w Turce.
4. Polanki,
5. Przysłup,
6. Strubowiska,
7. Zawój,
8. Buk, podlegające Sądowi powiatowemu w Baligrodzie.
9. Wydrna,
10. Orzechówka z Wolą Orzechowską, podlegające, Sądowi powiatowemu w Brzozowie.
11. Chodorówka,
12. Bachórz, podlegające Sądowi powiatowemu w Dynowie.
13. Zawadka rymanowska podlegająca Sądowi powiatowemu w Rymanowie.
14. Stańkowa podlegające Sądowi powiatowemu w Kałuszu.
15. Komarówka,
16. Dubienko, podlegające Sądowi powiatowemu w Monasterzyskach.
17. Porohy podlegająca Sądowi powiatowemu w Sołotwinie.
18. Scianka,
19. Snowidów,
20. Ostra, podlegające Sądowi powiatowemu w Złotym Potoku.

Sporządzony projekt, dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych pod I. od 1 — 22 w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II. od 1—20 poszczególnionych w biórze dotyczącego sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czy to własności, czyli zastawu, lub jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. Sąd krajowy wyższy wszystkich, którzyby:

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli, do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności, lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako do dawnego stanu hipotecznego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z tymi prawami, a to co do majętności tabularnych wyżej pod I. od 1 — 22 wymienionych do przynależnych Trybunałów I, instancyi, zaś co do posiadłośc pod II. od 1 — 20 poszczególnionych do dotyczących c. k. Sądów powiatowych najdalej do dnia 1 marca 1891 włącznie się zgłosili, gdyż wrazie przeciwnym utracą prawo do

poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionemi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, było już zapisane, lub, że było ono wiadomem z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem, dochodzeń wskutek podania przed Sąd wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

Z Rady c. k. wyższego sądu krajowego
Lwów, dnia 9 stycznia 1890.
SIMONOWICZ w. r.

Konkursa.

L. 1097 (695 3—3)

Celem obsadzenia opróżnionej posady krajowego inspektora lasów, rozpisuje niniejszem w myśl §. 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27 lipca 1883 nr. 137 dzup. konkurs na posadę starszego komisarza lasowego w randze VIII klasy z terminem do 15 marca 1890.

Ubiegający się o tę posadę, winni podania swe zaopatrzone w dowody kwalifikacyjne wymagane w §. 5 powołanego rozporządzenia ministeryalnego niemniej w dowody znajomości języków krajowych tj. polskiego, ruskiego oraz języka niemieckiego, wnieść w terminie powyższym do Prezydyum c. k. Namiestnictwa, mianowicie kompetenci pozostający już w służbie państwowej w przepisanej drodze służbowej, inni zaś przez dotyczące Starostwa, a w miastach Lwowie i Krakowie przez c. k. Dyrekcyi policyję.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 2 lutego 1890.

L. 352 (731 2—3)

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżniona została posada adjunkta biur pomocniczych w IX klasie rangi.

Podania o tę posadę wnieść należy do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie do 23 lutego 1890.

W Krakowie, 4 lutego 1890.

L. 330 (727 1—2)

Dnia 3 marca 1890 upływa termin do wniesienia podań kompetencyjnych na trzy posady dozorców więziennych pierwszej, ewentualnie trzy posady drugiej klasy w c. k. zakładzie karnym w Stanisławowie wedle konkursu w „Gazecie Lwowskiej" z dnia 7 bm. nr. 30 rozpisanych.

Z C k Dyrekcyi zakładu karnego dla mężczyzn
Stanisławów, dnia 3 lutego 1890.

L. 18147 (740 1—3)

Celem obsadzenia opróżnionej posady prowadzącego metryki izraelickie w okręgu metrykalnym w Sokalu ewentualnie jego zastępcy rozpisuje się niniejszem konkurs do końca marca r. 1890.

Ubiegający się o te posady, mają w tym terminie wnieść swe podania do c. k. Starostwa w Sokalu i wykazać dokumentami.

1. że są obywatelami Państwa Austryackiego, z krajów w Radzie Państwa reprezentowanych, wyznania mojżeszowego.

2. że są nieskazitelnych obyczajów i posiadają odpowiednie wykształcenie szczególnie zaś, że władają w piśmie i mówią językami krajowymi.

3. że w siedzibie okręgu metrykalnego już teraz stale mieszkają, lub zamieszkać obowiązują się.

4. że się poddają przepisanemu egzaminowi z instrukcyi wydanej do prowadzenia metryk i z przepisów tych spraw dotyczących.

5. Jakie jest zatrudnienie kompetenta, które przy prowadzeniu metryk zajmować będzie.

6. ustanowiony do prowadzenia metryk będzie w prawie pobierać, za każde wpisanie aktu metrykalnego, i za każde poświadczenie metrykalne należytość w kwocie po 50 ct aw. a za wyciągi familijne (Familienauskünfte) po 1 zł., wyjęte są jednak z pod należytości tych akta dla ubogich w celach urzędowych.

7. ubiegający się, mający już urzędową kwalifikacyę na tę posadę ma takową do prośby dołączyć.

C. k. Starosta.
Sokal, 26 stycznia 1890.

L. 274 (768 1—3)

W myśl uchwały z dnia 31 stycznia 1890 rozpisuje się niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A. na posadę starszej nauczycielki przy żeńskiej szkole wydziałowej w Tarnopolu z płacą roczną wraz z dodatkami 860 zł. kwalifikacyą do szkół wydziałowych z przedmiotów grupy I. a mianowicie z języka polskiego, ruskiego, z geografii i historyi, kwalifikacya zaś do nauki robót ręcznych kobiecych byłaby pożądaną.

B. Przy szkołach etatowych I. klasowych w Jankowcach, w Józefówce, w Kurnikach, w Kurowcach w Łuce wielkiej, w Pokropiwne i w Proniatynie z płacą po 300 zł., zaś w Białoskórce z płacą 176 zł. i 31 1/2 korca zboża w Isypowcach z płacą 283 zł. i 20 korcy zboża, w Proszowie z płacą 234 zł. 25 ct. i 11 korcy 30 garncy zboża.

C. Przy szkołach filialnych w Kipiaczce i w Stupkach z płacą po 250 zł. zaś w Domamoryczu z płacą 142 i 27 korcy zboża, w Iwaczowie dolnym z płacą 192 zł. i 16 korcy zboża w Łuczce z płacą 165 zł. 50 ct. i 25 1/2 korca zboża, w Smykowcach z płacą 173 zł. 44 ct. i 23 korcy 31 garncy zboża w Zaściance z płacą 169 zł. 25 ct. i 22 korcy zboża

D. Przy szkołach 2 klasowych na posadę młodszego nauczyciela lub nauczycielki w Kupczyńcach i w Nastasowie po 240 zł.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o posady powyż wymienione mają wnieść podania w przepisane dowody kwalifikacyi i wykazy służbowe zaopatrzone za pośrednictwem swych władz przełożonych najpóźniej do 31 marca 1890.

Podania po upływie terminu wniesione lub nienależycie udokumentowane nie będą uwzględnione.

Tarnopol, 3 lutego 1890
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 31098 (551 3—3)

Vom k. k. Landes als Handelsgerichte in Krakau wird über Ansuchen des Leopold Nettl, Tuchkaufmann in Reichenberg, die Einleitung der Amortisirung des angeblich in Verlust geratenen auf 275 fl. ö. W. lautenden, von Leopold Nettl ausgestellten, von P. Selinger angenommenen und an die eigene Odre des Austellers in Krakau am 15 Jänner 1890 zahlbaren Prima- Wechsels ddo Krakau den 28 October 1889 bewilligt der gegenwärtige Inhaber dieses Wechsels wird daher aufgefordert, diesen Wechsel gewiss binnen fünf und vierzig Tagen vom 16 Jänner 1890 angerechnet dam Gerichte vorzulegen, widrigens derselbe nach Verlauf obiger Frist über neuerliches Ansuchen des Amortisirungswerbers für amortisirt erklärt werden würde.

Krakau, am 6 Dezember 1889.

L. 557 (694 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Eliasza Schreibera że w sporze Eisika i Jente Seibel przeciw niemu i innym pto. 80 zł. aw. zpn. ustanowiono dla niego kuratorem Mendla Chaima Schreibera a termin do rozprawy na dzień 24 lutego 1890 o 8 rano wyznaczono.

Wzywa się go zatem, ażeby z ustanowionym dla niego kuratorem się porozumiał lub innego zastępcę Sądowi przedstawił.

C. k. Sąd powiatowy
Tarnobrzeg, dnia 1 lutego 1889.

L. 381 (624 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach zawiadamia niniejszem, iż w sprawie firmy „Gebrüder Lichtenstern" w Wiedniu przeciw Chunie Reiss o zabezpieczenie sumy wekslowej 84 zł. 39 ct. aw. zpn. ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu Chuny Reissa adw. dra. Madeyskiego z Brzeżan kuratorem celem doręczenia mu ts. uchwały z dnia dzisiejszego do l. 381/890.

Wzywa się Chuny Reissa, aby ustanowionemu kuratorowi informacyi udzielił, lub innego zastępcę prawnego ustanowił, gdyż w przeciwnym razie złe skutki sobie przypisać będzie musiał.

Brzeżany, 19 stycznia 1890.

L. 8941. (686 3—3)

C k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Iwana Procia z Mistycz, że c. k. uprzyw. galic. Zakład kred. włość. w likwidacyi we Lwowie, wniósł przeciw niemu dnia 30 sierpnia 1889 do l. 6274 pozew o 18 rat a 6 fl. wa. zpn· że dla niego Hryńko Nowicki z Mistycz kuratorem ustanowiony i termin do rozprawy na 11 marca 1890 o godz. 9 rano wyznaczony został, wzywając go aby ustanowionemu kuratorowi informacyę do sporu udzielił lub innego zastępcę ustanowił.

Sądowa Wisznia, dnia 28 grudnia 1889.

L. 443 (689 3—3)

Niniejszem zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu małżonków Markusa i Rachlę Lauferów, że przeciw nim, wniosła Sara Bernstein, z dobrowolnem przystąpieniem Mojżesza Bernstein, o zapłatę sumy 48 złr. 57 kr. zpn. w dniu 8 stycznia 1890 do l. 443 skargę na którą termin do rozprawy drobiazgowej, na dzień 7 marca 1890 o 10 rano wyznaczono, ustanawiając dla pozwanych kuratora w osobie adw. tutejszego dra. Kronhelma.

Poleca się zatem pozwanym, aby na tym terminie, albo sami wraz z świadkami i dokumentami potrzebnemi stanęli, albo potrzebnej informacyi ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili, albo też wreszcie swego pełnomocnika sobie obrali i takowego tut. Sądowi oznajmili, a to pod rygorem § 28 p. drob.

Tarnów, 9 stycznia 1890.

L. 8255 (693 3—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Seibotha że Antoni Luka z Prebendowa wytoczył pod dniem 26 listopada 1889 l. 8255 pozew przeciw niemu i spól. o zapłatę 45 złr. na który termin na dzień 28 marca 1890 wyznaczono i kuratora dla niego w osobie Franciszka Zappe ustanowiono, wzywa się go przeto, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił.

Radomyśl, 1 grudnia 1889.

L. 378 (634 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że spadek po zmarłej we Lwowie 18 września 1850 Rozalii Łabowicz, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia przypada jej ustawniczym dziedzicom, Jędrzejowi Łabowicz Maciejowi Łabowicz i Filomenie z Łabowiczów Bamburowicz. Ponieważ miejsce pobytu Jędrzeja Łabowicza jest nieznane, przeto wzywa się tegoż, aby w przeciągu roku od daty edyktu do tut. Sądu się zgłosił i oświadczenie swe do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem dla niego ustanowionym adw. dr. Dziędzielewiczem pertraktowanym będzie.

We Lwowie, dnia 11 stycznia 1890.

L. 13012 (644 2—2)

C. k Sąd obwodowy w Samborze oznajmia wierzycielom hipotecznym majętności Waniowice część w tutejszych księgach gruntowych we wyk. hip l. 689 na Mojżesza Donerkeila zapisanej, że wynagrodzenie za prawo wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w tej majętności w kwocie 1015 zł. 73 1/2 ct. aw. wymierzonem zostało. Zarazem w celu przyznania tego wynagrodzenia wzywa c. k. Sąd obwodowy tych wierzycieli hip aby w terminie trzech miesięcy a mianowicie do d 15 kwietnia 1890 wierzytelności swoje tutaj zgłosili przyczem się im oznajmia, iż nie zgłaszający się przy rozprawie przekazawczej słuchanymi nie będą i będą tak uważanymi jak gdyby na przekazanie swych wierzytelności do powyższego wynagrodzenia wedle pierwszeństwa hipotecznego zezwolili, i że utracają prawo czynienia zarzutów przeciw ugodzie, któraby stawający interesanci zawarli, jeżeli wierzytelności ich według porządku hipotecznego zostały do wynagrodzenia orzekazane albo przy hipotece pozostawione.

Wymogi zgłoszenia są następujące.

1 dokładne wymienienie imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się lub jego pełnomocnika zaopatrzonego w legalizowane pełnomocnictwo.

2 oznajmienie wierzytelności wymaganej tak w kapitale jak i procentach.

3 oznajmienie pozycyi tabularnej zgłoszonej wierzytelności.

4 wymienienie zamieszkałego w tutejszym okręgu pełnomocnika do odbierania uchwał, jeżeli zgłaszający po za tutejszym okręgiem mieszka, ile że inaczej uchwały przesłanemi będą pocztą ze skutkiem doręczenia do własnych rąk

Sambor, 31 grudnia 1889.

L. 7074 (707 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Teodora Szemelowskiego, iż z powodu wniesionej przeciw niemu przez Aleksandra Bobczyńskiego pod dniem 13 grudnia 1889 l. 7074 prośby o wykreślenie prenotacyi prawa zastawu dla sumy 100 zł. m. k. w stanie biernym dóbr Nowistka uskutecznionej ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra. Flakowicza ze substytucyą adw. dra Gawła w Sanoku, i do przesłuchania stron termin na 13 lutego 1890 wyznaczono.

Sanok, 31 grudnia 1889.

L. 14584 (645 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Josla Ertla, że zpowodu prośby Wolfa Gleichera przyznania wynagrodzenia za odjęte prawo wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w miejscowości Ilnik część Błażowszczyzna ustanowiono mu jako wierzycielowi hipotecznemu kuratora w osobie p adw. dra. Kohna ze substytucyą p adw. Budzynowskiego, z którym rozprawa w razie, gdyby się Jossel Ertel lub jego spadkobiercy nie zgłosili przeprowadzoną będzie.

Sambor, dnia 9 stycznia 1890.

L. 11644 (617)

C. k. Sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że w tutejszym c. k. Urzędzie podatkowym jako depozycie Sądowym znajdują się deponowane przed przeszło 30 laty efekta:

1) w masie spadkowej Mühlsteina gotówką 1 zł. 78 1/2 ct.
2) w masie spadkowej Starzewskiego gotówką 4 zł. 8 ct.
3) w masie spadkowej Józefa Batorowicza gotówką 20 zł.
4) w masie spadkowej Bierschaenkera gotówką 17 zł. 86 1/2 ct.
5) w masie spadkowej Jossla Radelmessera gotówką 58 1/2 ct.
6) w masie spadkowej masy niewiadomej gotówką 28 zł. 92 1/2 ct.
7) w masie spadkowej Raczyńskiego gotówką 65 ct.
8) w masie spadkowej Indy Jarr gotówka 42 ct.
9) w masie spadkowej Mikołaja Miluszyńskiego gotówka 3 zł. 94 1/2 ct.
10) w masie spadkowej Seholly gotówka 23 zł. 80 1/2 ct.
11) w masie spadkowej Teresy Jaschek gotówka 14 zł 41 1/2 ct.
12) w masie spadkowej Teodora Bernackiego gotówka 4 zł.
13) w masie spadkowej Józefy Orgületz gotówka 3 zł. 45 ct.
14) w masie spadkowej Jana Binau gotówka 3 zł. 43 ct.
15) w masie spadkowej Jakóba Bobek gotówka 3 zł. 83 ct.
16) w masie spadkowej Jana Sienkiewicza gotówka 17 zł. 87 1/2 ct.
17 w masie spadkowej Sary Beer skrypt dłużny mał. Terleckich z dnia 8 września 1845 na sumę 116 zł. opiewający.
18) w masie spadkowej Beili Horn skrypt dłużny mał. Terleckich z dnia 25 czerwca 1845 na 104 zł· opiewający.
19) w masie spadkowej Jana Pawińskiego gotówka 1 zł. 59 1/2 ct.
20) w masie spadkowej Mikołaja Schossbergera 49 ct
21) w masie spadkowej Anny Matejczak 1 zł. 3 1/2 ct.
22) Maryanny Jodłowskiej 18 stuk perełek i 2 kolczyki złote oraz gotówka 2 zł. 53 1/2 ct.
23) w masie spadkowej Wasyla Kosaka gotówka 63 ct.
24) w masie spadkowej Fryderyka Legade 3 zł. 4 1/2 ct.
25) w masie spadkowej Stanisława Konrada 89 ct.
26) w masie spadkowej Józefa Wojewody gotówka 28 zł.
27 w masie spadkowej Maryi Brzozowskiej gotówka 80 1/2 ct.
28) w masie spadkowej Sebestyana Ballinka 4 zł. 44 1/2 ct.
29) w masie spadkowej Chaima Wachtel gotówka 19 zł. 45 ct.
30) w masie spadkowej Nikodema Lebeskiego gotówka 70 zł 80 ct
31) w masie spadkowej Leligdowskich gotówka 194 zł. 97 ct.
32) w masie spadkowej Osiasza Branda pięć sznurków pereł wartości 33 zł. 60 ct.
33) w masie spadkowej Ferdynanda Binder gotówka 72 ct.
34) w masie spadkowej Wacława Spaczek gotówka 71 zł. 40 ct.
35) w masie spadkowej Jana Tarnawskiego gotówka 31 zł. 76 1/2 ct.
36) w masie spadkowej Onufrego Antosiewicza para kolczyków z krzyżykiem złote wartości 3 zł.15 ct.
37) w masie spadkowej Adeli Volange gotówka 52 1/2 ct
38) w masie spadkowej Andrucha Kuninice skrypt Leska Greń z dnia 17 listopada 1854 opiewający na 40 zł.
39) w masie spadkowej Łozińskiego gotówka 4 1/2 ct.
40) w masie spadkowej Józefa Szyszkowicza gotówka 58 zł. 26 1/2 ct.
41) w masie spadkowej Józefa Magas gotówka 78 1/2 ct.
42) w masie spadkowej Dominika Jankowskiego gotówka 1 ct
43) w masie spadkowej Chai Liebermann gotówka 12 zł. 6 1/2 ct.
44) w masie spadkowej Anny Głodkowskiej gotówka 7 zł. 87 1/2 ct. aw.

Wzywa się więc uprawnionych, by w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od podniesienia powyższych effektów przed Sądem tutejszym prawa swe wykazali, w przeciwnym bowiem razie gotówka i kosztowności jako przepadłe uznane, Skarbowi Państwa oddane, dokumenta prywatne zaś do registratury wzięte zostaną.

Z c. k. Sądu powiatowego,
Żółkiew, dnia 31 grudnia 1889.

L. 6275 (647 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gwoździcu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Różę Lothringer, ewentualnie jej masę spadkową i nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców, że Rozalia Prunkul wniosła przeciw Efroimowi Lothringerowi, Filipowi Jampolerowi, Leonowi Parnesowi i jej pozew o rozwiązanie kontraktu dzierżawy względem dóbr Podhajczyki $^1/_4$ części o uznanie kaucyi dzierżawnej za przepadłą i t. d. zpn. na który postępowanie sumaryczne zarządzono i termin do rozprawy na dzień 26 lutego 1890 godz. 9 przed. połud. wyznaczono zaś dla niej adwokata dra Staubera w Kołomyi kuratorem ustanowiono. Winna tedy pozwana z kuratorem co do obrony się porozumieć, lub innego pełnomocnika ustanowić, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gwoździec, dnia 3 stycznia 1890.

L. 2512 (635 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszym niewiadomego z miejsca pobytu Augusta Maryi hr. Łosia że przeciw niemu wydano dnia 7 grudnia 1889 do l. 40331 nakaz zapłaty pto 120 zł. aw. zpn. na rzecz Banku rolniczego we Lwowie i takowy doręczono ustanowionemu zarazem kuratorowi adw. dra. Romanowskiemu z substytucyą adw. dr. Krzyżanowskiemu.

We Lwowie, 18 stycznia 1890.

L. 207 (641 3—3)

C.k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Kopytkiewicza, iż w sprawie egzekucyjnej Ernestyny Stieglitz pto 600 zł. aw. celem doręczenia uchwały tabularnej z 5 września 1889 l. 13719 ustanowił dla niego kuratora w osobie adwokata dr. Jana Steca, do którego się zgłosić i potrzebnej informacyi udzielić ma.

Tarnów, dnia 23 stycznia 1890.

L. 3292 (517 3—3)

C. k. Sąd powiatowy wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Agatę Strzempkową i Walentego Felaga, aby do spadku po ojcu ich Michale Felągu w Łączkach 15 czerwca 1883 beztestamentalnie zmarłym w przeciągu roku się oświadczyli inaczej bowiem postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ich kuratorem Mateuszem Zagrodzkim przeprowadzonem będzie.

Radomyśl, dnia 1 października 1888.

L. 382 (625 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach zawiadamia niniejszem, iż w sprawie firmy „Gebrüder Lichtenstern" w Wiedniu przeciw Chunie Reihs o zabezpieczenie sumy wekslowej 161 zł. 30 ct. aw. zpn. ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu Chuny Reisa adw. dra. Madeyskiego z Brzeżan kuratorem celem doręczenia mu ts. uchwały z dnia dzisiejszego do l. 382/890.

Wzywa się Chuny Reissa, aby ustanowionemu kuratorowi informacyi udzielił, lub innego zastępcę prawnego ustanowił, gdyż w przeciwnym razie złe skutki sobie przypisać będzie musiał.

Brzeżany, 19 stycznia 1890.

L. 23343 (653 3—3)

Nieznanego z życia i miejsca pobytu Herscha Allweila zawiadamia się, iż w skutek wyniesionego przeciw niemu przez Krystynę Tewald pozwu de praes. $^{16}/_{11}$ 1889 l. 23343 o 50 zł. a. w. zpn. celem bronienia praw pozwanego ustanowiono kuratora w osobie adw. dra Finka ze Stryja wyznaczając w sprawie tej termin na dzień 24 lutego 1890 na godz. 9 rano.

Zarazem poucza się pozwanego iż przed terminem tym, kuratorowi środków do obrony dostarczyć lub innego zastępcę sądowi wskazać ma.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 20 grudnia 1889.

L. 31419 (550 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Sercę Landauową, względnie niewiadomych spadkobierców i prawonabywców tejże, że współwłaściciele realności pod lk. 205 dz. VIII w Krakowie wnieśli do tutejszego Sądu podanie l. 31419 1889 o umorzenie uskutecznionego na rzecz Sercy Landauowej w stanie biernym w poz. 14 części realności lk. 205 dz. VIII w Krakowie położonej, niegdyś Baili Grędowej Gewerthowej wła na zasadzie aktu notaryalnego z 4 października 1837 wpisu prawa zastawu dla sumy 1000 złp. w dniu 1 listopada 1841 płatnej, tudzież prawo mieszkania w procencie w jednej izbie, komorze oraz sklepie na dole po lewej ręce w domu pod l. 205 dz. VIII z obowiązkiem jednak zapłacenia po 90 złp. rocznie z dołu i wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Sercę Landuaową względnie jej spadkobierców i prawonabywców, którym kuratora ad actum w osobie adwokata dra Staniszewskiego równocześnie ustanawia, aby prawo swe do rzeczonej wierzytelności hipotecznej w przeciągu roku licząc od dnia ogłoszenia edyktu po raz trzeci, zatem do dnia 15 stycznia 1891 roku w Sądzie tutejszym zgłosili, po bezskutecznym bowiem upływie zakreślonego terminu na ponowne żądanie interesowanych wpis powyższy za umorzony i ze stanu biernego rzeczonej części realności wykreślonym będzie.

Kraków, dnia 13 grudnia 1889.

L. 3362 (612 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krynicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i życia Jana Sawczaka, iż Jacko Gambal wniósł przeciwko niemu pozew de praes. 13 marca 1889 l. 1349 o uznanie go za właściciela gruntu niegdyś do jednej czwartej części roli drapaczowskiej w Łosiu należącego, a obecnie do posiadłości l. w. h. 39. 51. 52. w Łosiu przypisanego, że na pozew ten wyznaczono termin na 20 marca 1890 godz. 9 rano a pozew doręczono ustanowionemu dlań kuratorowi Janowi Gambalowi.

Wzywa się zatem Jana Sawczaka, aby środki dowodowe ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub innego zastępcę tutejszemu sądowi wymienił, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisze.

Krynica, 4 sierpnia 1889.

L. 136 (741 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W myśl uchwały Rady miejskiej z 4 stycznia b. r. rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę miejskiego lekarza weterynaryi z płacą roczną 200 zł.

Od ubiegających się o tę posadę wymaga się ukończonych nauk zawodowych na jednej z wszechnic państwa austryackiego, oraz wykazania się odbytą praktyką w tym zawodzie.

Do podań, które do zwierzchności miejskiej najdalej do końca lutego 1890 wnosić należy, mają być dołączone dowody pełnoletności, moralności, zdrowia, kwalifikacyi teoretycznej i praktycznej, oraz znajomości obu języków krajowych, tudzież języka niemieckiego w słowie i piśmie.

Posada ta jest na rok pierwszy prowizoryczną.

Magistrat miasta

Kołomyja, dnia 25 stycznia 1890.

Burmistrz.

Sprawozdanie

z datków zebranych przez rabina Izaka Arona Ettingera od 1 stycznia 1889 do 31 grudnia 1889 na rzecz biednych żydów w Palestynie poddanych austro-węgierkich.

Saldo ze stycznia 1889 zł. 1811 ct 95

Baranów zł. 70 — Baligród zł. 90 — Bełz zł. 35 — Borysław zł. 265 — Bołszowce zł. 304 — Bochnia zł. 533 82 Bobrka zł. 251·08 — Bolechów zł. 260 — Bircza zł. 82 — Białykamień zł, 146 — Biała zł 46 — Biecz zł. 85 — Brzeżany zl. 230 — Brzozowa zł. 65·23 — Brzozdowce zł. 85 Bukaczowce zł 112 — Bukowsk zł. 133 65 — Bursztyn zł. 170.50 — Buczacz zł. 88 86 — Busk zł. 231 — Brody wraz z okolicą zł. 1465.30 — Brzesko zł. 391.17 — Chrzanów zł. 850 — Chodorów zł. 116 60 — Chołojów zł. 112 — Dębica zł. 301 — Drohobycz zł 492 12 — Delina zł. 140 — Dobromil zł 148 — Dąbrowa zł. 350 — Dobrotwór zł. 31 — Dukla zł 200 Dzików zł. 50 — Dubiecko zł. 20 — Dynów zł. 69.80 — Dunajów zł. 29 — Felsztyn zł. 14 — Frysztak zł. 165 — Gliniany zł. 584 12 — Głogów zł. 100 — Gorlice zł 457 82 — Gołogóry zł. 152 — Gródek zł. 248 — Grodzisko zł. 37 — Grzymałów zł. 247.24 — Husiatyn zł. 79.59 Jarosław zł. 114 79 — Jasienica zł. 63.18 Janów koło Lwowa zł. 35 38 — Jaryczów zł. 306 80, Jezierna zł. 105 — Kałusz zł. 254.20 — Kalwarya zł. 103.53 — Kolbuszowa zł 33 — Kozowa zł 16 — Kozłów zł. 93 — Kańczuga zł. 89 — Korczyn zł. 115.05 — Komarno zł. 496 — Kulbinicze zł. 62 — Kulików zł. 105.75 — Kraków zł. 1700 — Krystynopol zł. 110 — Kamionka strum zł. 191·88 Krosno zł. 51 64 — Łańcut zł 125 — Lisko zł. 214 50 — Lubycza król. zł. 37·50 — Lutowisko zł. 200 — Lubaczów zł. 32 — Leszniów zł. 89·50 — Leżajsk zł. 50 — Lwów zł. 594 21 — Łopatyn zł. 38 — Magierów zł. 111 — Majdan zł. [illegible] — Mosty wielkie zł. 70 — Mosty małe zł. [illegible] — Mościska zł. 15·10 — Mielec zł. 520 03 — Mikulińce zł. 435·66 — Mikołajów zł. 59 — Nowy Sącz wraz z okolicą zł. 3300 — Narol zł. 47 — Niebylec zł. 51 — Narajów zł 25 — Niemirów zł. 35 — Niżankowice zł. 24·40 — Nowe miasto zł. 40 — Oświęcim zł 297 — Olesko zł. 181·45 — Oleszyce zł. 5[illegible] Podwołoczyska zł. 104 65 — Przemyśl zł 184 — Podwylicz zł. 49·43 — Pomorzany zł. 260 — Pruchnik zł 37 30 Przemyślany zł. 145 — Przeworsk zł. 90 — Przecław zł. 60 83 — Rozdół zł. 370 — Rohatyn zł 2[illegible]0 — Radomyśl zł. 336 85 — Radziechów zł. 110 — Rozwadów zł. 298 — Rożniatów zł. 256 52 — Rudniki zł. 144 Robotycze zł. 30 50 Radymno zł. 38 Rzeszów zł. 285 — Rawa zł. 100 — Raniszów zł. 40 — Ropczyce zł. 160 — Sędziszów zł. 10 — Szczerzec zł. 90 — Strzyżów zł. 170 94 — Sanok zł. 720 — Szczurowice zł. 31 — Sambor zł. 270 — Sądowa Wisznia zł. 75 — Sasów zł. 82 — Sokołów zł. 114 02 Szczucin zł. 100 — Stryj zł 140 — Strzeliska zł 180 — Starasól zł. 27 — Stare miasto zł. 175 — Stanisławczyk zł. 46 — Sokal zł. 220 — Skałat zł. 132 42 — Skole zł. 190 14 — Strusów zł 164·40 — Tarnów zł. 1360 — Tarnopol zł 318 23 Turka zł. 160 — Tarnaków zł. 38 — Tyczn zł. 77·34 — Tyrawa zł. 43·2 Trzebinia zł. 222·01 — Tarnoruda zł 38·50 Touste zł. 131 — Trembowla zł. 313 60 — Toporów zł. 66 — Uhnów zł. 110 — Ulanów zł. 110 — Ustrzyki zł. 89·50 — Winniki zł. 113 68 — Wojniłów 119 zł. — Waręż zł. 36 50 — Wieliczka zł. 349 — Wiśniowczyk zł. 56 — Wielkie oczy zł. 24 Wielopole zł. 111 — Witków zł. 15 — Zabno zł. 30·50 — Złoczów zł. 410·20 — Zółkiew zł. 120 — Zbaraż zł. 106.63 — Załośce zł. 184 — Zborów zł. 172 — Żydaczów zł. 35 — Żurawno zł. 106·50 — Złotniki zł. 109·60.

Z Amsterdamu zwrócono jako nie podniesione kwoty 1012 zł. 20 ct.

Datki prywatne (nie przez osoby do zbierania ustanowione) z różnych miejscowości galicyjskich zł. 1573.95 — Datki prywatne z różnych miejscowości węgierskich zł. 1959.21 — Odsetki z kwot złożonych do filii banku kredytowego we Lwowie zł. 39 — Ogółem 39.580 zł. 60 ct.

Rozchody. Odesłano za pośrednictwem firmy M. de Lima w Amsterdamie do Tyberyady, Jerozolimy i Zofad zł. 37,136·17, jałmużny przejeżdżającym z Palestyny zł. 45, z liczki tymże udzielone zł. 38.50, puszki i ulokowanie tychże zł. 345·04, druki i sprawozdania zł. 65.32 portoryum i kancelaryjne wydatki zł. 368, płaca buchaltera zł. 570, remuneracya dla tegoż zł. 50, saldo z 1 stycznia 1890 r. zł. 962.57. Ogółem zł 39580 ct. 60.

Izak Aron Ettinger.

C. k. Dyrekcya Policyi stwierdza, że niniejszy wykaz znaleziono zgodnym z cześciowymi wykazami nadesłanemi tu przez c. k. Starostwa.

C. k. Dyrekcja Policyi.

We Lwowie, 31 stycznia 1890.

Krzaczkowski m. p.

Doniesienia prywatne.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich.